

[1971 துலை 7

(ஆ) தமிழ் நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு கட்டிடங்கள் (குத்தகை-வாடகைக் கட்டுப்பாடு) நடவடிக்கைகளை செல்திறன் ஆக்குதல் சட்டமுன் வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு கட்டிடங்கள் (குத்தகை-வாடகைக்கட்டுப்பாடு) நடவடிக்கைகளை செல்திறன் ஆக்குதல் சட்டமுன்வடிவை அறிமுகப்படுத்த நான் அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு கட்டிடங்கள் (குத்தகை-வாடகைக்கட்டுப்பாடு) நடவடிக்கைகளை செல்திறன் ஆக்குதல் சட்டமுன்வடிவை அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்டமுன்வடிவு அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

1971-72-ஆம் ஆண்டிற்கான மானிய கோரிக்கைகளின் மீது விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறும்.

(5) 1971-72-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும் பல்வகையும்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 31—பஞ்சத்தணிப்பு—தொடர்ச்சி.

(இ) கோரிக்கை எண் 32—ஓய்வூதியங்கள்—தொடர்ச்சி.

(ஈ) கோரிக்கை எண் 36—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும்—தொடர்ச்சி.

(உ) கோரிக்கை எண் 37—ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு—தொடர்ச்சி.

(ஊ) கோரிக்கை எண் 45—ஓய்வூதியத் தொகையில் ஒரு பகுதியை மொத்தமாக்கிக் கொடுத்தல்—தொடர்ச்சி.

(எ) கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங்களும்—தொடர்ச்சி.

(ஏ) கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை.—தொடர்ச்சி.

(ஐ) கோரிக்கை எண் 4—முத்திரைத் தாள்கள்.—தொடர்ச்சி.

* திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் தலைவரவர்களே, நடைபெற்று கொண்டிருக்கின்ற வருவாய்த்துறை மானியத்தின் மீது நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் தமிழக அரசின் வருவாய்த்துறை கழக அரசு பொறுப் பேற்றுக் கொண்ட பின்னால் ஆற்றியிருக்கின்ற பணிகளை மூன்று சிறப்பான காரணங்களால் நாம் பாராட்டியே தீரவேண்டும். இந்த அரசு உருவானத்திற்குப் பின்னால்தான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள்

1971 துலை 7] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

கோட்டாட்சித் தலைவர்கள், வட்ட அட்சித் தலைவர்கள் ஆகியோரை எல்லாம் சின்னஞ் சிறிய கிராமங்களிலே இருக்கின்ற மக்கள் எல்லாம் நேரடியாகச் சந்தித்து தங்களுடைய குறைபாடுகளைச் சொல்லு வதற்கு நல்ல ஒரு வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது முதற் காரணம்.

இரண்டாவது காரணம், ஒரு காலத்திலே கட்டபொம்மன் “வானம் பொழிகிறது, பூமி விளைகிறது, சும்பினிக்காரனுக்கு ஏன் கப்பம் கட்ட வேண்டும்” என்று குரல் கொடுத்ததாக நாடக மேடையிலே நடித்துக் காட்டிய பழைய ஆட்சியினர் செய்யாத திறமையான பணியை இந்த ஆட்சி ஏற்றுக் கொண்டு புஞ்சை நிலத்திற்கு வரி விலக்கு அளிப்பது மாத்திரமில்லாமல், இந்த ஆண்டு ஜூலை முதல் தேதி முதல் நஞ்சை நிலத்திலே ஐந்து ஏக்கராவுக்கு இனிமேல் வரி வசூல் இல்லை என்று ஆக்கியிருக்கும் பெருமையை நாம் பாராட்ட வேண்டும். வருவாய்த்துறை என்றால், வருவாயைப் பற்றி மட்டுமே கவலைப்படுவது என்றில்லாமல், இந்த முறை ஏழை, எளிய மக்களும் நடுத்தர மக்களும், விவசாயத் தோழர்களும் பயன் பெற வேண்டும் என்ற அளவிலே கழகத் தலைவரான நமது முதலமைச்சரும், மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்களும் பல அருமையான திட்டங்களை அமுல்படுத்தி இருப்பதால், தமிழக மக்களின் பாராட்டுதலுக்கு இந்த அரசை ஆளாக்கியிருக்கிறார்கள்.

இதற்கு அடுத்து மிகப் பெரிய பாராட்டுக்குரிய செய்தி என்ன வென்றால், வரலாற்றிலே இல்லாத அளவுக்கு கழக அரசு ஏற்பட்டதற்கும் பின்னால் இலட்சக்கணக்கான நிலப் பட்டாக்களையும், குடிமனைப் பட்டாக்களையும் ஏழை எளியவர்களுக்கு வழங்கி யிருப்பதாகும். சாதாரணமாக நாட்டிலே இருக்கும் கவிஞர்கள் சொல்லுவார்கள். நண்டுக்குக்கூட சொந்தமாக வீடு இருக்கிறது, பாம்புக்குக் கூட புற்று இருக்கிறது, ஆனால் இந்த நாட்டிலே இருக்கும் ஏழை எளியவர்களுக்குத் தங்க குடிசை கூட இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். எனவே அந்தநிலை போக்கப்பட வேண்டும் என்றார்கள். அந்த வகையில் இந்த அரசு பொறுப்பேற்றதும் நாடு எங்கிலும் குடிமனைப் பட்டாக்களை வழங்கி, இன்றைக்கு அடி மட்டத்திலே இருக்கின்ற ஏழை, எளியவர்கள் கூட, “எனக்குக் கூட சொந்தமாக மனை இருக்கிறது” என்று கூறிக்கொள்கிறார்கள் என்றால், அதனால் இந்த அரசு மிகப் பெரிய பெருமையைப் பெற்றிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மற்றும், தஞ்சை மாவட்டம் போன்ற பகுதிகளில் இருக்கின்ற மிராசுகளிலே எல்லாம் பண்ணைத் தொழிலாளர்கள் குடியிருப்பு மனைகளை பெறக் கூடிய நிலைமை உருவாகி இருக்கிறது. அதே போன்று, நாடு முழுவதும் இருக்கின்ற ஏழை எளிய விவசாயிகள் பண்ணைக்குச் சொந்தமான நிலத்திலே குடியிருப்பார்களானால் அந்த இடங்களை விலை கொடுத்து வாங்கக்கூடிய திட்டத்தை தீவிரப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மிகச் சிறப்பான பணிகளை ஆற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற வருவாய்த் துறைக்கு என்னுடைய சில ஆலோசனைகளை கூறிக்கொள்கிறேன். நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே பல மாவட்டங்கள் இருக்கின்றன. அதிலே சில மாவட்டங்கள் பெரியதாகவும், இன்னும் சில மாவட்டங்கள் சிறியதாகவும் இருக்கிறது. ஆனால், எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் ஒரே

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1971 சூலை 7]

வகையில் தான் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். பெரிதாக இருக்கின்ற மாவட்டங்களிலே அங்கே இருக்கின்ற மாவட்ட வருவாய்த்துறை அதிகாரியோ அல்லது கோட்டாட்சித் தலைவர்களோ மாவட்டத்தின் எல்லாப் பகுதிக்கும் போய்ப் பார்க்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. எதிர்காலத்திலே ஒரு நல்ல திட்டத்தை அமைத்து இவற்றை எல்லாம் சரி செய்து சீராக எல்லா மாவட்டங்களும் சற்றேறக் குறைய ஒரே பரப்பளவில் இருக்க நீண்டகாலத் திட்டம் தீட்டக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இரண்டாவதாக, மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்கள், ஏறக் குறைய குட்டி பாராளுமன்றக் கூட்டங்களாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தாலும் அவற்றின் அமைப்பை மாற்றியமைத்து, அதன் அதிகாரங்கள் விரிவு படுத்தப்பட்டு, அதைச் சக்தி வாய்ந்ததாக ஆக்க வேண்டும். அதிலே இங்கே இருக்கின்ற மாண்புமிக் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்களும் நகராட்சித் தலைவர்களும் கலந்து கொண்டு அளிக்கும் யோசனைகளைத் தீவிரமாக அமுல் படுத்தும் விதத்திலே அதை மாற்றி அமைக்கக் கோருகிறேன். இதற்காக மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றச் சட்டத்தைத் திருத்திச் செம்மையாக அமைக்க வேண்டும். இதன் தலைவராக மராட்டிய மண்டலத்திலே இருப்பதுபோல், உத்தியோகப்பற்றற்ற ஒருவர் இந்த வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தின் தலைவராக இருந்து பணியாற்ற வழி செய்தால் நலமாக இருக்கும்.

அதற்கு அடுத்து, கழக அரசு வந்த பின்னால் மனுநீதித் திட்டம் மிகச் சிறப்பாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. கலைஞர் அவர்களுக்கு மிகப் பெரிய பெருமை தந்திருக்கிறது, மற்ற மாநிலங்கள் இந்தத் திட்டத்தைப் பாராட்டி இருக்கின்றன. அதோடு இந்தத் திட்டத்தில் உள்ள ஒரு சில குறைபாடுகளையும் கவனவேண்டும். கொடுக்கப் படுகின்ற மனுக்கள் வருவாய்த் துறை அதிகாரிகளுக்குச் செல்கிறது. அந்த மனுக்களைப் பரிசீலனை செய்வதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்று நேற்றைய தினம் கூட பல உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள், பல மனுக்களுக்குச் சரியான முடிவுகள் கிடைப்பதில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்தக் குறைபாட்டை நீக்க வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக முதலமைச்சர் அவர்களையும் வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமங்களில் கிராம ராஜ்யம் மலர வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற நாம் அதற்கான மாற்றங்களை நாம் கொண்டுவரவேண்டும். 4, 5 ஆண்டுகளாக சட்ட மன்ற உறுப்பினனாக நான் இருக்கின்ற காரணத்தால் ஒரு புதிய முறையை அமுல் படுத்தினால் மிகச் சிறப்பாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதாவது மாதத் திற்கு ஒரு நாள் வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள் மட்டுமல்லாமல், பொதுப்பணித்துறை, மின்சாரத்துறை—பெரிய அதிகாரி வராவிட்டாலும் ஒரு அசிஸ்டெண்ட் இஞ்சினியர் அளவிலாவது—ஊராட்சித்துறை, இத்தகைய துறைகளில் இருக்கின்ற அதிகாரிகள், மாதம் ஒரு முறை ஒரு குறிப்பிட்ட கிராமத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டு போய், மக்களின் பிரச்சினைகளைக் கேட்டுக் குறித்துக் கொண்டு வேண்டிய பரிகாரம் காணுவதற்கு முனைந்தால் நிச்சயமாக உதவிகரமாக இருக்கும்.

1971 தூலை 7] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள் மட்டும் போனால், அங்கே மதகு களை ரிப்பேர் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள், ஊரில் விளக்கு எரியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அவற்றைப்பற்றி வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள், மற்றத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்து பரிகாரம் கிடைப்பதற்கு அதிககால தாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இப்போதாவது, ஒரு புதிய திட்டத்தை வகுத்து, அதிகாரிகள் மாதம் முழுவதும் அவர்கள் வேலையைச் செய்யட்டும்—மாதத்திற்கு ஒரு நாள் அல்லது இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு நாளாவது ஒரு தொகுதியில், ஒரு “சைகின் சிஸ்டம்” வைத்து எல்லா அதிகாரிகளையும் அழைத்துக் கொண்டு போய், அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்களின் குறைகளைக் கேட்டு, அவர்கள் கொடுக்கின்ற மனுக்களைப் பெற்று அதற்கான பரிகாரங்களைச் செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மனுநீதித் திட்டம் என்பது வருவாய்த்துறையைச் சேர்ந்த பணி என்று ஒதுக்கிவிடாமல், மாவட்டத்தில் உள்ள எல்லாத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும் இதில் பங்கெடுத்தால் எந்த விதக் குறையும் ஏற்படாது. ஒரு துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரி போனால் மக்கள் வருவதில்லை, அவர்கள் போனால் வருகிறார்கள் என்ற குறைக்கு இடமில்லாமல் எல்லாத் துறையினரும் அங்கு போய் பரிகாரம் காணுகின்ற வகையில் இந்த மனுநீதித் திட்டத்தை அமுல் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்து, சென்னையைச் சுற்றியுள்ள “பெல்ட் ஏரியா”வில், ஒரு குறிப்பிட்ட மைல்களுக்குள் உட்பட்ட பகுதிகளை யாருக்கும் பட்டாச் செய்து கொடுப்பதில்லை என்ற ஒரு கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. அந்தக் கட்டுப்பாட்டைத் தளர்த்தி, தகுதியானவர்களுக்கு, நிலங்களைப் பட்டாச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பக்கத்து நிலங்கள் பட்டா போட்டுக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால், தனக்கு பட்டா கிடைக்கவில்லையே என்று கிடைக்காத விவசாயி ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறான். ஆகவே, விதியை ஒரு அளவிற்கேனும் தளர்த்தி முடிந்த அளவுக்கு பட்டா கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் என்ன காரணத்தாலோ வரி வசூல் சரிவர நடைபெறவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். எந்த எந்த ஒன்றியங்கள், எந்த எந்த கிராம அதிகாரிகள் இந்தத் தவறுகளைச் செய்கிறார்கள், ஏன் அவர்கள் வரி வசூல் செய்யவில்லை என்பதைக் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஊராட்சி மற்றங்கள் தங்கள் பங்குத் தொகைகளைக் கட்டமுடியாமல், தெரு விளக்குகள் கூட எரியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே வரிவசூலைத் தீவிரப் படுத்த ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் நியமிப்பது பற்றி நேற்று சொன்னார்கள். குறைந்த பட்சம் “கோட்ட” அளவிலாவது அவர்கள் தமிழர்களாக இருந்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். சாதாரணமான ஒரு ஏழை, ஒரு அரிசனத் தோழர் சென்று

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1971 துலை 7]

தன்னுடைய குறையைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், அவரோடு ஆங்கிலத்தில் தான் பேசவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அதிகாரியும் ஆங்கிலத்தில் பேசினால்தான் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. தமிழ் தெரிந்தவர்களை மட்டும் தான் அந்த இடங்களில் போடுவது என்பதும் சிரமம் தான். முடிந்த அளவிற்கு “கோட்ட” அளவில் நியமிக்கப்படும் அதிகாரிகளாவது, தமிழில் நன்றாக எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்களாக இருந்தால் நல்லது. தமிழ் தெரிந்தால் மட்டும் போதாது, உதாரணமாக இரண்டு கிராமங்களுக்கு இடையே சர்ச்சை வந்தால், அதைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு “கோட்ட அதிகாரிகள் செல்கிறார்கள். தமிழ் நன்றாகத் தெரிந்தவர் சென்றால்தான் விவகாரத்தை நல்ல முறையில் கேட்டுத் தீர்த்து வைக்க முடியும். இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறுகிறேன். செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் தலைநகரம் காஞ்சிபுரத்திற்கு மாற்றப்பட்ட நேரத்தில், மாமேதை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு காரணம் கூறினார்கள். காஞ்சிபுரம் தொன்மை வாய்ந்த நகரம் என்று சொன்னார்கள். கும்மிடிப்பூண்டி, பொன்னேரி போன்ற பகுதிகளிலிருந்து காஞ்சிபுரம் செல்வதென்றால் ஏறத்தாழ 80 மைல்கள் போகவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே ஒரு தனி மாவட்டம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னேன். தற்போது ஒரு தனி மாவட்டம் ஏற்படுத்துகின்ற வாய்ப்பு இல்லாவிட்டாலும், அந்தப் பகுதிகளை எல்லாம் இணைத்து, ஒரு “கோட்டம்” ஆக்கி அதில் ஒரு கோட்டாட்சித் தலைவரை பொன்னேரியிலோ அல்லது ஆரனியிலோ நியமிக்கவேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு உருக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கும்மிடிப்பூண்டி துணைவட்டம் அதிக நிலப்பரப்பு உள்ளது. அது தற்போது துணைவட்டமாக இருக்கிறது. அதை வட்டமாக மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பென்னலூர்ப்பேட்டைத் துணைவட்டத்திற்கு வட்ட அலுவலகம் நடைபெற ஒரு தனிக் கட்டிடம் கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தரம்புரி, இராமநாதபுரம் போன்ற மாவட்டங்களை மேம்படுத்த இணைப்புச் சாலைகள் அமைக்க வேண்டுமென்ற திட்டம் கொண்டு வரப்பட விருக்கிறது. அதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே மாதிரி பல மாவட்டங்களில் பல பகுதிகள் பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கின்றன. அத்தகைய பகுதிகளை ஆராய்ந்து தேர்ந்தெடுத்து அவைகளுக்கும் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் உதவியளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த வருவாய்த் துறை மானியத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கின்ற செய்திகள் மிகச் சிறப்பாக இருக்கின்றன. நாம் எல்லாம் பெருமை கொள்ளத் தக்க அளவில் இருக்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் வரவேற்று, என்னுடைய நன்றியைக் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, அவையின் முன் உள்ள மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1971 துலை 7] [திரு. என். கிட்டப்பா]

இந்த மானியக் கோரிக்கையில், புஞ்சை நிலத்திற்கான அடிப்படை வரி ரத்துச் செய்யப்பட்டிருப்பதையும், 5 ஏக்கர் அதற்குக் குறைவான நஞ்சை நிலத்தின் அடிப்படை வரியை ரத்து செய்திருப்பதையும், மனுநீதித் திட்டத்தின் கீழ் மக்களின் கோரிக்கைகளைக் கவனிப்பதற்கான வழிமுறைகளையும், கிராம அதிகாரியின் சம்பளத்தை ரூபாய் 51-லிருந்து ரூபாய் 70 ஆகவும், கணக்கப்பிள்ளை சம்பளத்தை ரூபாய் 53-லிருந்து ரூபாய் 72 ஆகவும், தலையாரி வெட்டி இவர்கள் சம்பளத்தை ரூபாய் 45-லிருந்து ரூபாய் 60 ஆக உயர்த்தி இருப்பதையும், இதுபோன்ற நல்ல காரியங்களை எல்லாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உண்மையில் நிலத்திலே பாடுபடுகிறவனுக்கு, குத்தகை விவசாயிக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கின்ற முறையில் நம்முடைய அரசு நடவடிக்கைகள் எடுத்திருப்பது குறித்து நாம் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். அதோடு நிலக்கிழார் களுக்குச் சொந்தமான இடங்களில் குடியிருப்பு மனைகளில் வீடுகள் கட்டிக் குடியிருக்கின்ற ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு அந்த குடியிருப்பு மனைகளைச் சொந்தமாக்குவது என்று சொல்லுவது அரசு மேற்கொண்டுள்ள சிறப்பான மற்றொரு அம்சம் ஆகும். விவசாயிகள் நிறைந்த தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு உறுப்பினன் என்ற முறையில் நான் இதை மனமாரப் பாராட்டி வரவேற்கிறேன்.

1—2—1969-க்குப் பிறகு நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயிகளுக்கும் கூட, பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற முறையில் காரியங்கள் செய்திருப்பதை நாம் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். குடியிருப்பு மனைகளிலிருந்து விவசாயிகளை வெளியேற்றுவதைத் தடுப்பதற்காக நமது அரசு மேற்கொண்டிருக்கும் சிறப்பான சட்ட வடிவங்களைப் போல், நிலத்தை உழுது பயிரிடுகின்ற விவசாயிகளை நிலத்தை விட்டு அகற்றப்படும் அநீதியைத் தடுத்துநிறுத்திட நல்ல அம்சங்கள் கொண்ட ஒரு சட்ட வடிவை உருவாக்க வேண்டுமென்று மிகத் தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். 1969-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைப் பதிவுச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அதன் மூலமாகத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் பாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்ததற்காக நாம் கழக அரசுக்கு நன்றிக் கடன் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அதே போல நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தில் பல விதிவிலக்குகள் முதலில் அளிக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றைப் பிறகு புனராலோசனை செய்ய ஒரு குழு அரசு அமைத்தது. அந்தக் குழு அவற்றைப் பரிசீலனை செய்து, தேவை இல்லாத விதிவிலக்குகளை அகற்றுக்கின்ற ஒரு நிலை உருவாக்கப்பட வேண்டும். அதற்கான காரியங்களை நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பணிந்து கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப் போலவே, கோயில், மடம் ஆகியவற்றுக்கு இருக்கின்ற ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை, அந்தந்த நிலங்களை உழுது கொண்டிருக்கிற விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து விட்டு, கோயில், மடத்திற்கு என்ன தேவையோ அந்த அளவுக்கு ஒரு தொகையைக்

[திரு. என். கிட்டப்பா] [1971 துலை 1]

கொடுத்துவிடலாம். இவ்விதம் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குப் பயன்தரத்தக்க வகையில், அந்த நிலங்களைக் கொடுப்பதற்குச் சட்டப் பூர்வமான நடவடிக்கையை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று பணி வன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வெள்ளம், தீ இவற்றினால் பாதிக்கப் படுகிற குடிசை வாழ்வோருக்கு உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகிறதைப் பாராட்டுகிற அதே நேரத்தில், அந்தத் தொகை போதவில்லையாகையால் சிறிது கூட்டித் தர வேண்டுமென இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிலவரியைப் பொறுத்த மட்டில், நிலத்தினுடைய தாரதம்மியத் தைப் பொறுத்து நில வரி வசூலிக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நல்ல விளை நிலத்திற்கு வரியை உயர்த்தலாம்; விளையாத நிலங்களுக்கு ஓரளவுக்கு வரியை குறைக்கலாம். எனவே, இந்த அடிப்படையில் நில வரி நீக்கம் பற்றிய திட்டத்தில் புனர் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோட்ட அளவில் சமுதாய நிலத் துறை அமைப்புகளை, வருவாய்த் துறையிலிருந்து பிரித்து அதை ஒரு தனி நிறுவனமாகச் செயல்பட நம்முடைய அரசு வழிவகை காண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசு நஞ்சை நிலத்திற்கு வரி விலக்கு கொடுத்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். இது விவசாயிகள் மத்தியிலே ஒரு நல்ல எண்ணத்தையும் உற்சாகத்தையும் கொடுக்கும் என்று நான் எதிர் பார்க்கிறேன். புஞ்சை நில வரி விலக்கை விட நஞ்சை நிலத்திற்குக் கொடுத்திருப்பது இன்னும் கொஞ்சம் அதிகம் உற்சாகம் கொடுக்கக் கூடியது. ஆனால் அதிலே சில விவரங்கள் தேவைப் படுகின்றன. அடிப்படை வரி எடுத்து விடப்படுகிறது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக செட்டில்மெண்டிலே எல்லா நிலத்திற்கும் தரம் தீர்வை என்றுதான் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. நஞ்சைக்கு அடிப்படை வரியை எடுத்துவிட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. நஞ்சைக்குத் தண்ணீர் வரி என்று தனியாக விதிப்பது கிடையாது. இப்பொழுது தனியாகத் தண்ணீர் வரி விதிக்கப்பட்டால் விவசாயிகள் மிகவும் சங்கடப் படுவார்கள். புதிய பாசன நிலங்களுக்குத் தண்ணீர்த் தீர்வையாக ஏக்கருக்கு ரூபாய் 15 வசூல் செய்கிறார்கள். இன்னும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் நன்செய்க்கு நிலவரி அதிக பட்சமாக ரூ. 16 வரி ஆகிறது. எந்த முறையில் அடிப்படை வரி நீக்கப் படுகிறது என்பது பற்றிய விளக்கம் தேவை. நில வரி நீக்கப் பட்டு விட்டது என்று சொல்லி விட்டு, வேறு வகையில் விவசாயிகள் பணம் கட்டுகிற நிலைமை ஏற்பட்டு விடக் கூடாது என்பதைத் தான் சொல்கிறேன். அந்த நிலைமை ஏற்பட்டு விடுமோ என்று அஞ்சுகிறேன்.

1971 துலை 7] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

இது வரை வசூலித்த வரி எல்லாம் தரம் தீர்வை சேர்த்துத் தான். எனவே அடிப்படை வரி நீக்கம் என்பதன் நிலையை விளக்க வேண்டுகிறேன்.

சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குச் சில நேரங்களிலே சில சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவர்களுக்குச் சில சௌகரியங்களை இந்த அரசு செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிறுநிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குத் தங்களுடைய நிலங்களின் சரியான விஸ்தீர்ணம் என்ன, எந்த எந்த நிலங்களுக்குத் தீர்வை, எவ்வளவு, அடமானம் வைக்கப்பட்டிருந்தால் எப்பொழுது வைக்கப்பட்டது என்பன போன்ற விவரங்கள் எல்லாம் சரிவரத் தெரிவதில்லை. இதற்காக ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு பாஸ் புத்தகம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவரங்கள் பூரூ கைவசம் இருந்தால் அவர்களுடைய கஷ்டங்கள் மிகவும் குறையும். ஒவ்வொன்றுக்கும் அதிகாரிகளைப் போய்க் கேட்பதும் சிரமம். கேட்டாலும் சரியானபடி விவரங்கள் கிடைப்பதில்லை. வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட்டுக்காக அலைய வேண்டியதில்லை.

என்னுடைய சொந்த அனுபவத்தை இங்கே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் எந்த வரியையும் பாக்கி வைத்துக் கொள்வது கிடையாது. அந்த அந்த வரியை அப்பொழுது அப்பொழுது கட்டி விடுவது வழக்கம். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் திடீரென்று நான் ரூ. 260 வரி பாக்கி செலுத்த வேண்டும் என்று எனக்கு நோட்டீஸ் வந்தது. இந்த விஷயம் பற்றி நான் இன்னும் விசாரிக்க வில்லை. விசாரிக்கப்போகிறேன். இந்த மாதிரிச் சங்கடங்கள் இல்லாமல் கணக்கு சுத்தமாக இருப்பதற்கு இந்த பாஸ் புத்தகம் மிகவும் அவசியம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நில வரி, தண்ணீர் தீர்வை, செஸ், சர்சார்ஜ், சர்சார்ஜ்ஜுக்கு சர்சார்ஜ் என்று இப்படி 24 கணக்குகள் இருக்க வேண்டியதில்லை. ஏக்கருக்கு இவ்வளவு என்று மொத்தமாக வரி போட்டால் போதுமானது. அதை நீங்கள் பிரித்துக்கொள்ளுங்கள், உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்கு எவ்வளவு எடுத்துக்கொள்வது சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது எவ்வளவு என்பதை நீங்களே பிரித்துக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வளவு ரூபாய் வரி என்று விவசாயிகளிடத்தில் வசூலித்தால் அவர்களுக்குத் தொந்தரவு மிகவும் குறையும். இதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தினால் நிச்சயம் பயன் கிடைக்கவில்லை என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். சட்டத்திற்கும் நியாயத்திற்கும் புறம்பாக நிலத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு இந்த அரசு ஏன் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். 15 ஏக்கருக்கு மேல் ஒருவர் வைத்திருக்கக் கூடாது என்று உச்சவரம்பு வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பிணை டிரான்ஸாக்ஷன் மூலம் அந்த அளவுக்கு மேற்பட்ட நிலங்களை தம்மிடத்திலேயே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்டத்தையும் நியாயத்தையும் ஏமாற்றி 200 ஏக்கர் கூட வைத்திருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு அரசு பாதுகாப்புக் கொடுக்கிறது. இந்த அடிப்படைப் பிரச்சினையை உடனடியாக அரசு.....

[1971 துலை 7]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அரசாங்கம் பாதுகாப்பு அளிக்கிறது என்று சொன்னார்கள். யாருக்கு அப்படிப் பாதுகாப்பு அரசு அளித்திருக்கிறது என்பதை விளக்கினால், அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வசதியாக இருக்கும்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : என்னிடத்தில் நூறு ஏக்கரா இருக்கிறது என்றால் 15 ஏக்கரா உச்சவரம்பு என்றால் பாக்கியை பிளமியாக எழுதி வைத்து ஒருவரே சாகுபடி செய்கிற நிலைமையைத் தடுக்க வேண்டும். ஆனால் இன்றைய தினம் அரசாங்கம் சட்டப்படி அவர்களிடம் உள்ள அதிகமான நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. இதன் காரணமாக விவசாயிகள் போய் உழுதால் நிலக்காரர்களுக்கு அரசாங்கம் பாதுகாப்பு அளிக்காதிருக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : சட்டப்படி பிளமிதாரர்களை அகற்ற ஏற்பாடு செய்யலாம். ஆனால் சட்டப்படி ஒருவர் நடந்து கொண்டிருந்தால் அதை எடுத்துக் கொள்ள சட்டத்தில் வழியில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் சொல்வதைச் சுருக்கமாகச் சொன்னால் நிலப்பறி இயக்கத்தைத் தடுக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறாரா என அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது உண்மைதான். இது சமுதாயப் பிரச்சினை. இப்போது எடுத்துக் கொண்டால் பெரிய ஸ்மக்லர்ஸ், ப்ளாக்மார்க் கெட்டியார்ஸ் இருக்கிறார்கள், எப்படித் தடுப்பது? சட்ட பூர்வமாகத் தடுக்க வேண்டும் என்ற நிலையைக் கொண்டாலும் பிளமியாக சட்டப்படி ஆக்கி வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களை எப்படித் தடுப்பது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சட்டத்தை இப்போது யார் கையில் எடுத்துக்கொள்வது என்பதுதான் பிரச்சினை. சட்டத்தை விவசாயிகள் கையில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் விரும்புகிறாரா? அல்லது அரசாங்கமே இன்னும் புரட்சிகரமான சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து இந்த பிளமி தாரர்களின் நிலத்தை எடுத்து உழுவவர்களின் கையிலேபோய்ச் சேரும்படியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிறாரா?

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : ஒவ்வொருவரும் சட்டத்தைத் தனித் தனியாக எடுத்துக்கொள்வதை நான் ஆதரிக்கவில்லை. அரசாங்கமே விரிவான புரட்சிகரமான சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து இந்த மாதிரி யான பிளமிகளைத் தடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைப் புரட்சிகரமான முறையில் கொண்டு வர அரசாங்கம் முற்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குத்தகைதாரர்கள் பற்றியும் பலமாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. நான் சொந்தமாகச் சாகுபடி செய்கிறவன். சொந்தமாகச் சாகுபடி செய்கிறபோதே எனக்கு மிஞ்சுவது மிகமிகக்

1971 துலை 7] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்துந்

குறைவு. ஆனால் நிலக்காரருக்கு குத்தகை வேறும் அளக்க வேண்டும் என்கிறபோது சாகுபடி செய்கிறவருக்கு ஒன்றும் கிடைக்க வழியில்லை. ஆகவே, அவரால் சரியான முறையில் நிலத்திற்கு உரம் முதலியவைகள் போட வழியில்லை. ஆகவே குத்தகை நிலங்கள் பூராவும் சரியான முறையில் விளைச்சல் இல்லாத நிலைதான் ஏற்படும். அப்படித்தான் இருக்கிறது. ஆகவே நிலக்காரருக்கு காம்பென் சேஷன் கொடுங்கள்—ஆனால் நிலத்தை குத்தகைதாரருக்கே சொந்தமானதாக ஆக்க வேண்டும். கூடுமானவரையில் ஆப்சென்டி லாண்ட்லார்டே இல்லாத வகையில் செய்ய வேண்டும். இன்னும் வலிவலம் தேசிகரைப் பற்றி சர்வோதய சங்கத்தினர் விடுத்த அறிக்கையைப் பார்த்திருக்கலாம். அவர் பிளமி குத்தகைதாரர் பெயரைப் போட்டுக் கொண்டு அவரே சாகுபடி செய்து வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். இத்தகைய பிளமிகளையும் தடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மனைக்கட்டுகள் வழங்குவது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் ஒரு முயற்சியை எடுத்துக் கொண்டிருப்பதற்குப் பாராட்டுகிறேன். வெகு காலமாக தாங்கள் குடியிருக்கிற நிலம் தங்களுக்குச் சொந்தமில்லாத நிலையில், நிலக்காரர்களுக்கு பல அடிமை வேலைகளைச் செய்து கொண்டு அவர்கள் பட்ட கஷ்டங்கள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. அந்த மக்களுக்கு எல்லாம் விமோசனம் ஏற்படுகிற வகையில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் அந்த மனைக்கட்டு அவரவர்களுக்கே சொந்தமாக்கப் படுவதை வரவேற்கிறேன். இதை மாநிலம் பூராவிற்கும் அமல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கன்சாலிடேஷன் ஆப் லாண்ட் ஹோல்டிங் என்பது பற்றி நான் பலமுறைகளாகச் சொல்லி வருகிறேன். நிலங்கள் அங்கங்கே துண்டு துண்டாக இருக்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் ஒரே இடமாக தொகுத்துக் கொடுத்தால் இப்போது விளைவிப்பதைப்போல மூன்று நான்கு மடங்கு உற்பத்தி செய்யலாம். நிலங்கள் அங்கங்கே துண்டு துண்டாக இருப்பதனால் பலர் நிலத்திற்கே போவதில்லை. பஞ்சாப் போன்ற மாநிலத்தில் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே நிலங்கள் ஒன்றுபடுத்தப்பட்டு இருப்பதனால் எத்தனையோ நன்மைகள் ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதைப்போல இங்கும் செய்ய முயற்சிக்க வேண்டும். இது ஒரு பெரிய புரட்சி—மத்திய சர்க்காரிலே இதற்காக மானியத் தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அது செலவழிக்கப்படாமலேயே இருக்கிறது. ஆகவே அதைப் பயன்படுத்தி, நமது மாநிலத்திலும் நிலத்தை மொத்தமாக்க முன்வர வேண்டும். இது தான் அடிப்படை புரட்சி—பெரிய புரட்சி. நான்கு ஏக்கரா நிலம் நான்கு இடத்தில் இருந்தால் பத்தாயிரம் செலவு செய்து பம்பு செட்டு போட முடியாது. ஆனால் அந்த நான்கு ஏக்கரும் ஒரே இடத்தில் தொகுக்கப்படுமானால், யாரும் துணிந்து பத்தாயிரம் செலவு செய்து பம்புசெட்டு போட்டுவிடுவான்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : துண்டு துண்டாக இருக்கும் நிலங்களை ஒன்றாகச் சேர்ப்பதுபற்றிச் சொன்னார்கள். ஓரிடத்தில் ஒருவருக்கு ஒரு ஏக்கரா இருக்கும், இன்னொருவருக்கு 4 ஏக்கரா

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1971 துலை 7]

இருக்கும், நான்கு ஏக்கராகாரருக்கு தன்னுடைய ஒரு ஏக்கராவை விட இந்தச் சிறுநிலக்காரர் முன்வர வேண்டும். அல்லது நான்கு ஏக்கரக்காரர் ஒரு ஏக்கராகாரரிடத்தில் தன் நிலத்தைவிடத் தயாராய் வரவேண்டும். இன்றுள்ள நிலைமையில் இது சாத்திய மில்லை. அதோடு பஞ்சாப் மாநிலத்தில் முப்பதாண்டுகளுக்கு முன் செய்துவிட்டார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் ஒரு குடும்பத்தில் இரண்டு மூன்று பிள்ளை பிறந்து பாகப் பிரிவினை ஏற்படுகிறபோது பலவிதமான சிக்கல்கள் ஏற்பட்டுவருகின்றன என்பதாக பஞ்சாப் மாநில அதிகாரியே இங்கு தெரிவித்த காரணத்தினால், இங்கு அது ஒத்து வராது என்று விடப்பட்டது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : இவ்வாறு ஒன்று சேர்க்கப்பட்ட பின் இரண்டு பிள்ளை, மூன்று பிள்ளை என்று பிறந்து, பாகப்பிரிவினை ஏற்படுகிறபோதும் நிலம் உடைந்துபோகாதிருக்க தடை இருக்க வேண்டும். இப்படி நிலத்தை எல்லாம் எப்படி ஒன்று சேர்ப்பது என்பது யோசிக்கப்பட வேண்டும். அதனால்தான் இது பெரிய பிரச்சினை என்று சொன்னேன். இதற்காகத்தான் விவசாயிகள் தாங்களாகவே இப்படி ஒன்று சேர்க்கும் வகையில் தங்கள் தங்கள் நிலங்களைப் பரிவர்த்தனை செய்துகொள்ள முன்வரும்படியாக சில இன்சென்டிவ்கள் கொடுக்கலாம். பிரச்சாரத்தின் மூலம் அப்படிச் செய்து கொள்வது நல்லது என்பதை அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லலாம். குறிப்பாக, பரிவர்த்தனை செய்து கொள்வதானாலும் நிலத்தின் மதிப்புக்கு ஸ்டாம்ப் ட்யூட்டி கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. பரிவர்த்தனை செய்து கொள்வதற்கு இன்சென்டிவ் கொடுத்தால் ஸ்டாம்ப் ட்யூடியிலிருந்து விலக்கு கொடுக்கலாம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, அதனால்தான் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத வகையில் இந்த மாநிலத்தில்—மூலதனம் பேர்ட்டு இறைவைக் கிணறு அமைப்பதே பிரச்சினையாக இருப்பதால்—ஐம்பது ஏக்கரா சுற்றளவுக்கு—விவசாயிகளே ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைத்துக் கொண்டால் கூட்டுறவு இறைவைப் பாசனக் கிணறை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது என்பதாக அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. செங்கல்பட்டு மாவட்ட சிராமத்தில் அப்படிப்பட்ட கூட்டுறவு இறைவைப் பாசனக் கிணறு ஒன்றைத்தான் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் திறந்து வைத்தார்கள். இதுபோல பல இடங்களிலும் கிணறுகள் ஏற்பட விவசாயிகள் கூட்டுறவுச் சங்கத்தை அமைத்துக்கொள்ள மாண்புமிகு உறுப் பினர்கள் பிரச்சாரம் செய்யலாம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பரிவர்த்தனை செய்துகொள்வதற்கு இன்சென்டிவ் கொடுத்தால் சரியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய கருத்து மாதிரி, பத்து, பதினைந்துபேர் சேர்ந்து இரிகேஷன் சொசைடி வைத்துக்கொள்வது நல்லது.

1971 துலை 7] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அடுத்தபடியாக, புறம்போக்கு நிலங்களை ஒப்படை செய்வது. நிலங்களை ஒப்படை செய்யும் வேலை வேகமாக நடக்க வேண்டும். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் ஓரத்தநாடு, பட்டுக்கோட்டை போன்ற பகுதிகளில் நில ஒப்படை வேலை வேகமாக நடைபெறவில்லை. அதிகாரிகள் வேகமாகச் செய்ய முற்பட வேண்டும். இன்னும் ஸ்பெஷல் ஸ்டாஃப்களைப் போட்டு, இந்த வேலையை துரிதமாகச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சாகுபடிக்கேற்ற அநேக நிலங்கள் தரிசாகப் போடப்பட்டிருக்கின்றன. சாகுபடி செய்யாமல் நிலத்தை தரிசாகப் போடுவதை அனுமதிக்கக் கூடாது. அப்படி தரிசாகப் போடுபவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தி, சாகுபடி பண்ணச் செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அந்த நிலங்களை எடுத்து சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலமற்ற விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்துவிட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நிலப்படை சம்பந்தமானது. ஆயிரம், இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கிற இடங்களில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பெயில் ஆளவர்களைக் கொண்டு நிலப்படை அமைத்து, அந்த நிலத்தை யந்திரங்களின் உதவியால் பண்படுத்தி பம்பு செட் மூலமாக சாகுபடிக்கு லாயக்குள்ள நிலமாக மாற்றி, விவசாயம் செய்யலாம். அப்படிச் செய்த பின்னர் ஆளுக்கு 3 ஏக்கர், 5 ஏக்கர் என்ற அளவில் ஒவ்வொருவருக்கும் நிலத்தை அசைன்மென்ட் பண்ணிக் கொடுத்தால், அவர்களுக்கு வேலையில்லாப் பிரச்சினையும் தீர்ந்துவிடும், சாகுபடி செய்வதனால் உணவுப் பிரச்சினையும் தீர்ந்துவிடும். அப்படி பிரித்துக் கொடுத்த நிலத்தை விறக்கக் கூடாது என்ற நிபந்தனை போட வேண்டும். நிலம் கைமாறக் கூடாது. இவைகளை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, உரையை முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய பேச்சை ஐந்து நிமிடங்களுக்கு மேல் நீட்டிக்க வேண்டாமென கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

* திரு. நா. நாச்சியப்பன் : தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறை மானியத்தை வரவேற்று, என்னுடைய ஆதரவையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய கழக அரசு இதுவரை 3 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட நிலப்பட்டாக்களையும், லட்சக்கணக்கான வீட்டு மனைகளையும் ஏழை மக்களுக்கு வழங்கி, பல நன்மைகளைச் செய்து வருகிறது. நஞ்சை, புஞ்சை நிலங்களுக்கான அடிப்படைத் தீர்வையை நீக்கி, மக்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்து வருகின்ற நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும், வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களையும் தமிழக மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள். நானும், என்னுடைய தொகுதியின் சார்பாகப் பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்போது ஜமாபந்தி முறை ஒழிக்கப்பட்டு, டெபுடி தாசில்தார் அளவிலே தணிக்கை செய்யப்படுகிறது. ஏற்கெனவே இருந்ததைப் போல கிராம மணியக்காரர் வசூல் செய்கிற ரிகார்டுகளை ஒரே நாளிலே பல கிராமங்களைத் தணிக்கை செய்கின்ற நிலைமைதான்

[திரு. நா. நாச்சியப்பன்] [1971 துலை 7]

இருக்கிறது. ஒரு கிராமத்திலே இருக்கிற விவசாயி, படிப்பு இல்லாத காரணத்தால் தன்னுடைய நிலத்திற்கு எவ்வளவு வரி போடப் பட்டிருக்கிறது, எந்த அளவுக்கு தீர்வை கட்டுகிறோம் என்று தெரியாமல் இருக்கிறான். கூட்டுப் பட்டா என்றால் நான்கைந்து பேர்கள் வரி கட்ட வேண்டியிருக்கும். ஒருவரிடத்தில் குறைவாகவும், ஒருவரிடத்தில் அதிகமாகவும் வரி வசூலிக்கின்ற நிலைமைகளும் இருக்கின்றன. விவசாயி கிராம மணியக்காரர் சொல்வதைத்தான் கட்ட வேண்டும். இந்த நிலைமைகள் எல்லாம் மாற்றப்பட வேண்டும். கிராமத்தில் நிலவரி செலுத்துகிற விவசாயிக்கென்று ஒரு தனி லெட்ஜர்-பதிவேடு வைத்துக்கொண்டு, நிலங்களுக்கு எந்த அளவுக்குத் தீர்வை இருக்கிறதென்ற கணக்கையும், விவசாயி கட்டுகின்ற கணக்கையும் காட்டுகின்ற வகையில் பதிவு செய்யப்பட்டு, அவற்றை ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் கணக்குகளை ஆடிட் செய்வதுபோல, ஆடிட் இலாகாவிலிருந்து வருபவர்கள் தணிக்கை செய்ய வேண்டும் என்ற நிலைமையை உருவாக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் எதுவும் இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஏழை எளிய மக்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு “மனுநீதி” திட்டத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். இந்தச் சீரிய திட்டம் ஆரம்பத்திலே எந்த வகையில் செயல்பட்டதோ, அந்த அளவில் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதிகாரிகள் எல்லாம் சுறுசுறுப்பாக இல்லாமல் மந்தமான நிலையில் இருக்கும் போக்கை மாற்றி, வருடத்திற்கு ஒரு முறை மனுநீதி நாள் என்பதை, ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறையாவது அதிகாரிகள் கிராமத்திற்கு வந்து குறைகளைக் கேட்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, புறம்போக்கு நிலங்களை ஒதுக்கப்படுகிற நேரத்தில் சில குறைப்பாடுகள் இருக்கின்றன. பட்டா செய்து கொடுத்த பிறகு கிணறு வெட்டுவதற்காக கடன் பெற வகை செய்யப் பட்டிருக்கிறது. சிலர் நிலத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, கிணறு வெட்டுவதற்காக கடனையும் பெற்றுக்கொண்டு, கிணறு வெட்டாமலே போய் விடுகிறார்கள். பிறகு கடன் வாங்கியதற்கு தவணைத் தொகை கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. சிலர் பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு கிணறை வெட்டாமல் ஏமாற்றுகிற நிலைமை இருக்கிறது. அதனால், நாம் கொடுக்கின்ற நிலங்கள் காட்டு நிலங்களாக இருந்தாலும், அந்த நிலங்களை சர்க்காருடைய பொறுப்பிலே புல்டோசர்களை வைத்து சீர்த்திருத்தி, கிணறுகளை வெட்டி, பம்ப் செட் வைத்து விவசாயிகளிடம் கொடுத்து, பத்து வருடங்களில் அல்லது பதினைந்து வருடங்களில் தவணை முறையில் கூட்டுறவு வங்கியின் மூலம் கடனைத் திரும்ப வசூலிக்கின்ற நிலைமை இருந்தால், சாகுபடி செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும், அவர்களும் கடனை ஏமாற்ற முடியாமல் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1971 சூலை 7] [திரு. நா. நாச்சியப்பன்]

அடுத்தபடியாக, பட்டா வழங்கும் நேரத்தில் கிராம அதிகாரிகளின் தொல்லை அதிகமாக இருக்கிறது. கிராம அதிகாரிகளுக்கு 30 ரூபாய் சம்பளம் என்று இருந்ததை இன்றைய தினம் 70 ரூபாய், 75 ரூபாய் என்ற அளவில் உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறோம். இருந்தாலும் அவர்கள் மாறியதாகத் தெரியவில்லை. கிராமத்திலுள்ள விவசாயி போய் சிட்டா நகல் வேண்டுமென்று கேட்டாலும், 50 ரூபாயைப் பெற்றுக்கொண்டுதான் அதைக் கொடுக்கிறார்கள். இதை யெல்லாம் மாற்றுவதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு பாஸ் புத்தகம் வைக்கிற முறையைப் பயன்படுத்தினால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். என்னுடைய தொகுதியில் மூங்கில்துறைப்பட்டு என்ற இடத்தில் வீடுகள் கட்டுவதற்காக 250 மனைகளை கிராம அதிகாரிகள் அந்த ஏழைகளிடத்தில் 100 ரூபாய், 200 ரூபாய் என்ற அளவில் பெற்றுக்கொண்டு இன்னும் ஜாரி செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். இதுபோன்ற குறைபாடுகளையெல்லாம் போக்க வேண்டும். இந்த மாதிரியான குறைகளையெல்லாம் கவனித்து விரைவாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. பொன்சொக்கலிங்கம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாகம், வருவாய்த் துறை ஆகிய மானியங்களை ஆதரித்து, பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாவட்ட நிர்வாகப் பணிகள் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதேபோல் வட்டத்திலும் சிறப்பாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராம மலியக்காரர், கர்ணம் போன்றவர்களுக்கு ஊதியத்தை உயர்த்திக் கொடுத்தால் மட்டும் சரியாக வேலையைச் செய்கிறார்களா என்று பார்த்தால், ஒரு சில இடங்களில்தான் நல்ல முறையில் வேலைகளைச் செய்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தரப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கையில் உழவுப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நல்ல முறையில் ஊக்கம் அளித்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். உழவர்களுக்கு ஐ.எம்.எஸ். லோன் வகைகள் அத்தனையும் உரமாகக் கொடுக்கிறார்கள். ஏக்கருக்கு 350 ரூபாய் வீதம் தருகிறார்கள். ஜூலையில் தந்தால் அடுத்த பிப்ரவரியில் பணம் கட்டச் சொல்கிறார்கள். அப்படி கட்டத் தவறிவிட்டால் அதற்கும் வட்டியைச் சேர்த்து பெறுகிறார்கள். ஜூன் மாத இறுதிக்குள் கட்டவில்லை யானால் அடுத்த ஆண்டு கட்டணத்தையும் அபராதமாக விதிக்கிறார்கள்.

இந்த நிலைமையை மாற்றினால்தான் வருவாய்த்துறை என்பது அரசாங்கத்திற்கு மட்டுமல்ல, பொதுமக்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் வருவாய் தேடித் தரக்கூடிய துறையாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பி. பொன்சொக்கலிங்கம்] [1971 சூலை 7]

அடுத்து, எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களுக்குத்தான் கர்ணம், மணியம் வேலை இப்பொழுது கொடுக்கப்படுகிறது. எப்படி எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களுக்கு ஆசிரியர்கள் வேலைக்கு வர வேண்டுமென்றால் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியில் பயின்று வருகின்றார் களோ அதைப்போன்று கர்ணம், மணியம் வேலைக்கு வருகின்றவர் களுக்கென்று ஒரு பயிற்சிப் பள்ளியை ஏற்படுத்தி, அவர்களை நியமிக்க வேண்டும். சில பல இடங்களில் செல்வாக்குப் படைத்தவர்கள் வேலைக்கு வந்துவிடுகின்ற காரணத்தினால் கிராமங்களில் உள்ள புறம் போக்கு நிலங்களை சர்வேயருடன் சென்று அளப்பதற்குக்கூடக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளையெல்லாம் போக்குவதற்கும் அப்படியொரு பயிற்சிப் பள்ளியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மிகப் பிங் தங்கிய மாவட்டம் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் அறிவார்கள். மற்ற மாவட்டங்களுக்கு குடிநீர்த் திட்டங்களுக்கு என்று ஏராளமான தொகைகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒதுக்கப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலிருந்து கரும்பு மூலமாக அரசுக்கு ஏராளமான வருவாய் கிடைக்கிறது. அப்படி வருவாய் கிடைக்கின்ற ஒரு சில கோடி ரூபாயில் ஒரு பகுதியையாவது ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரண்டு வட்டங்களுக்கு ஒரு கோட்டாட்சித் தலைவர் நியமிக்கப் படுகின்றார். வேலை அதிகமாகியிருக்கிறது. கிராமப்புறங்களுக்குச் சென்று மக்களுடைய கோரிக்கைகளைக் கேட்டு தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய நிலைமை இருப்பதால், ஒரு வட்டத்திற்கு ஒரு கோட்டாட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். சிதம்பரம் வட்டத்தில் காட்டுமன்னர்கோயிலில் ஒரு துணைத் தாசில்தார் அலுவலகம் இருக்கிறது. அங்கே தாசில்தார் வைத்து விட்டு துணைத் தாசில்தாரை ஜீப்பைக் கொடுத்து கிராமப்புறங் களுக்கு அனுப்பி மக்களிடம் குறைகளை அவர்கள் கேட்டறிந்து வேண்டியவற்றைச் செய்தால், மனுநீதி நாள் இன்னும் தீவிரமாக நடைபெறுவதற்கு உறுதுணையாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சிறிய விவசாயிகளுக்கு, சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கு இந்த மானியத்திலே பாதுகாப்பு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன். சிறு நிலவுடைமையாளர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் 4 ஏக்கர், 3 ஏக்கர் என்று நிலம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள், அவர்கள் குத்தகைதாரர்களிடம் விட்டால் அவர்களுக்குத் திரும்பிச் சேர வேண்டிய பணம் இன்னும் திரும்பி வந்து சேராத நிலைமை எல்லாம் இருக்கிறது. எனவே அவர்கள் பாதுகாப்பு இல்லாமல் இருக் கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே இந்த நேரத்திலே நான் மீண்டும் நினைவுபடுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் வீராணம் ஏரியை அதிகமாக ஆழப்படுத்த வேண்டும். தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் சிதம்பரம் வட்டம்

1971 சூலை 7] [திரு. பி. பொன்சொக்கலிங்கம்]

அதிகமாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருகிக் கொடுக்கின்ற நிலைமையில் இருக்கின்ற காரணத்தினாலே அங்கே உள்ள ஏரிகள் வீராணம் முதலியவற்றை ஆழப்படுத்தி, சீர்படுத்தி, செம்மைப்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்குப் பாஸ் புத்தகம் கொடுப்பதுபோல்—எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர் எடுத்துத் தெரிவித்ததைப்போன்று—நிலவுடைமையாளர்களுக்கு பாஸ் புக் கொடுத்து விட்டால் அவர்கள் லோன் வாங்கிக் கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும், அதோடு லோன் வாங்கக்கூடிய விவரங்களையும் எங்கே வாங்குவது எப்படி வாங்குவது என்ற வழிகளையும் அதிலே குறித்து விட்டால் மக்களுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உதாரணத்திற்கு சொல்ல வேண்டுமென்றால் 350 ரூபாய் ஐ.எம்.எஸ். லோன் வாங்குகிறார் என்றால், அதிலே 150 ரூபாய்க்கு உரம் வாங்கிவிட்டு மீதம் உள்ள 200 ரூபாயில் 20 ரூபாயைத் தள்ளிவிட்டு 180 ரூபாய்க்கான உரத்தை வாங்கிக்கொள்கிறார்கள், சில சொஸைடிகளிலே நல்ல தரமான உரம் இல்லாததால், வேறு இடங்களுக்குச் சென்று வாங்கவேண்டிய கஷ்டம் இருக்கிறது. இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் போக்குவதற்கு சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். என்னை எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட, 1,200 ரூபாய் என்று நான் உரத்திற்கு வாங்கினேன். ஒரு ஆண்டில் 300 ரூபாய் அதிகப்படியாக நான் வட்டித் தொகையைக் கட்டி இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். எஸ். கே. சத்தியேந்திரன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறை மாலியத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய வருவாய்த் துறை 1967-ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு மிக சிறப்புமிக்க மாறுதலை மேற்கொண்டிருக்கிறது. புஞ்சைக்கு வரி ரத்து, இப்பொழுது நஞ்சைக்கும் வரியை ரத்துச் செய்கின்ற நிலைமையில் கழக அரசு விவசாயிகளின்பால் கொண்டுள்ள அன்பின் காரணமாக நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறது, அதற்காக நான் நம்முடைய அரசைப் பாராட்டுகிறேன். அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், கோட்டாட்சித் தலைவர், வட்ட ஆட்சித் தலைவர் போன்றவர்களின் முன்பு இருந்த நிலைமையையும் இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் புரியும். முன்பெல்லாம் வட்ட ஆட்சித் தலைவரைப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால் ஒரு பிரமுகரை அல்லது செல்வந்தரை அழைத்துக்கொண்டு போகவேண்டிய நிலை இருந்தது. இன்றைக்கு ஏழை எளிய மக்கள் உடனுக்குடன் அதிகாரிகளைச் சந்தித்துக் குறைகளைச் சொல்லலாம் என்ற நிலையை ஏற்படுத்தியுள்ள கலைஞரின் அரசை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மனு நீதித் திட்டம் தோன்றிய பிறகு பல நல்ல காரியங்கள் சிறப்பாக நடந்திருக்கின்றன. நிலங்கள் சப் டிவிஷன் போன்ற

[திரு. எம். எஸ். கே. சத்தியேந்திரன்] [1971 சூலை 7]

காரியங்கள் எல்லாம் நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகள் நடைபெறாமல் இருந்தவையெல்லாம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. அதைத் தவிர நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு வேண்டி அசைன்மெண்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு வேலைப் பளு அதிகமாக இருக்கிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் டவுன்ஷிப் அதாவது நகரியங்களின் கூட்டங்களுக்கும் தலைமை வகிக்க வேண்டியவராக இருக்கிறார். வேலைப் பளு காரணமாக அவர் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ள முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. என்னுடைய இராமேஸ்வரம் பகுதியிலே கடந்த ஆண்டிலே ஒரே ஒரு நகரியக் கூட்டம்தான் நடந்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் இந்தச் சபைக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நகரியங்களின் கூட்டத்திற்குத் தலைவராக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இருப்பதை மாற்றி, கோட்டாட்சித் தலைவரே நடத்தலாம் என்று போட்டுவிட்டால் அடிக்கடி கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டு, மக்களுக்கு நன்மைகள் விரைவாகக் கிடைக்க வழி ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் பண்ணைத் தொழிலாளர் குடியிருப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததற்காக நான் நம்முடைய அரசைப் பாராட்டுகிறேன். என்னுடைய இராமநாதபுரம் பகுதியிலே குளங்கோர்வைப் பிரச்சினை பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. அங்குள்ள வர்கள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்து பட்டாக்களை வைத்திருந்தாலும்கூட சில சூழ்நிலைகளின் காரணமாக அவர்களுடைய நிலங்களையெல்லாம் குளங்கோர்வைப் பகுதிகள் என்று நிகுதி செய்து பட்டாக்கள் ரத்து செய்யப்பட்டன. அதற்கும் மேலாக தண்டத் தீர்வையும் விதிக்கப்பட்டு வந்தது. இப்பொழுது அந்த நிலை மாறி தண்டத் தீர்வை ரத்து செய்யப்பட்டது. நம்முடைய அரசு அவர்களுக்குப் பட்டா அளிக்கின்ற அளவுக்கு முன்னேற்றத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய பகுதியிலே மட்டும் உள்ள தனிப் பிரச்சினையாக அது இருக்கிறபடியால் அரசு தனி கவனம் செலுத்தி, அங்குள்ள குளங்கோர்வை விவசாயிகளுக்கு பட்டா கொடுக்கப் பாடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மனுநீதி நாள் திட்டத்தைச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் கொண்டுவர வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கொடுக்கின்ற கோரிக்கைகளை அதிகாரிகள் உடனுக்குடன் கவனித்து ஆவன செய்வதற்கு இது வழிவகுக்கும். அதோடு கோரிக்கைகள் உடனுக்குடன் தீர்க்கப்பட்டது என்ற எண்ணம் எங்களுக்கும் இருக்கும். எங்களுடைய கோரிக்கைகளை அதிகாரிகளும் கவனத்துடன் செய்வார்கள் என்ற கருத்தையும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு 2 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டம் என்ற அளவில் திட்டம் தீட்டி, ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டுவந்தது. ஆனால் அந்தத் திட்டத்தில் ஏற்பட்ட வெட்டுக்களின் காரணமாக 2 கோடியே 96 லட்சம் ரூபாய் என்று திட்டம் தீட்டப்பட்டு வேலைகள் நடந்துகொண்டிருந்தன. ஆனால் திடீரென்று

1971 சூலை 7] [திரு. எம். எஸ். கே. சத்தியேந்திரன்]

அநேக வேலைகளை ரத்து செய்யும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதற்கு மேலாக இதுவரை வேலை பார்த்து வந்த ஒப்பந்தக்காரர்களுக்குப் பணம் சரிவர அளிக்காத சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதையெல்லாம் உடனடியாக கவனித்து ஒப்பந்தக்காரர்களுக்குப் பணம் அளித்து, வேலைகளைத் துரிதமாக நடத்த அரசு முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறப்பு வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் இராமநாதபுரம் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் 3 ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன, அதில் ஒன்றில்கூட சிறப்பு வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தில் ஒரு ஏற்பாடு கூட செய்யப்படவில்லை என்பதைக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

பொதுவாக ஓய்வுபெற்ற அதிகாரிகளுக்கு ஊதியம் தருவதற்கு என்னுடைய கருத்துக்களைச் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஓய்வு பெற்ற அதிகாரிகள் தாங்கள் ஓய்வு பெற்ற இரண்டு மாதங்களுக்குள்ளாக அவர்களது ஓய்வூதியத்தை அவர்கள் பெற வேண்டுமென்ற நிலையை நம்முடைய உயர்மட்ட அதிகாரிகளுடைய ஆலோசனைகளைப் பெற்று, என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமோ அதை, செய்து, உடனடியாக வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் திரு. தங்கமணி அவர்கள் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் தலைநகரம் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மத்தியில் உள்ள ஒரு இடத்தில் இருக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையைக் கொடுத்துள்ளார்கள். டெல்லி இந்தியாவின் மத்தியில் இல்லை என்பதை உணர்வோம், அதுபோன்றே தமிழகத்தின் தலைநகரம் தமிழகத்தின் மத்தியில் இல்லை என்ற நிலையையும் உணர்கிறோம். ஆகவே, மத்தியில் இருக்க வேண்டும் என்ற வாதத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இராமநாதபுரத்தின் சிறப்புகளைக் கருத்திற்கொண்டு இராமநாதபுரம் மாவட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அத்தனைபேர்களையும் கலந்து, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் தலைநகரமாக இராமநாதபுரமாகவே இருக்கும் அளவிற்கு அரசு செயல்படும் என்று உறுதியாக எண்ணி, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த உதவித் தலைவரவர்களுக்கு நன்றிகூறி விடை பெறுகிறேன்.

திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, வருவாய்த்துறை மானியத்தை வரவேற்றுப் பேசுகின்ற நேரத்தில் இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். இங்கே பாலில் சர்க்கரையைப் போட்டுக் கொடுத்ததைப்போல, புஞ்சைக்கு வரிவிலக்கு பூரணமாக அளிக்கப்பட்டிருக்கிற நேரத்தில் சர்க்கரை போட்டதுபோல நஞ்சைக்கு 5 ஏக்கருக்கு வரி இல்லை என்பதை விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், அதிலும் சிறிய விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் வரவேற்கக்கூடிய திட்டம் என்பதால் நான் மனப் பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே இன்னும் பாலோடு பழமும் சேர்த்துத் தர வேண்டுமென்ற முறையிலே இப்படிப்பட்ட நில வரிகளின்மூலம் 1 கோடியே சொச்ச ரூபாய் வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே இந்த அரசுக்கு நல்ல பெயர் ஏற்பட வேண்டுமென்று கருதுகிறேன்.

[திரு. கே. எ. வகாப்]

[1971 சூலை 7]

காரணத்தால், அந்தச் சிறிய தொகையைக் கருதாமல் நஞ்சை நிலம் அத்தனைக்குமே வரி இல்லை என்று எதிர்காலத்திலே திட்டத்தை அரசு அமல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மனுநீதி நாளைப்பற்றிக் குறிப்பிடும் நேரத்தில் அதனால் பல்லாண்டுகளாக இருந்த குறைகள் களையப்பட்டன. அதேபோல் ஜமாபந்தி முறையும். அதை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று பலர் பேசும்பொழுது கூறினார்கள். என்னைக் கேட்டால் அது நிச்சயமாக ஏழை விவசாயிகளுக்கெல்லாம் பயன்தரத்தக்க நல்லமுறை. அவர்கள் வருஷத்திற்கு ஒரு முறையாவது பெரிய அதிகாரிகளைச் சந்தித்துத் தங்களுடைய ஊர்களிலேயுள்ள குறைகளைச் சொல்ல நல்ல வாய்ப்பு இருப்பதால் அதை ரத்து செய்யக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசு அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் இன்று கிராம அதிகாரிகளுக்கு இன்னும் நல்ல உயர்ந்த அந்தஸ்துகளை அளிக்க வேண்டும். அவர்கள்தான் அடிப்படையான கடைக்கால் போன்றிருப்பவர்கள். எனவே அவர்களை முழுநேர ஊழியர்களாகச் செய்ய அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தாலுக்காபீஸ்களில் அதிக வேலைகள் குவிந்திருப்பதால் அங்கே இரவு பகலாக வேலை செய்யும் நிலையில் அலுவலர்கள் இருக்கும் நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அதையெல்லாம் சீர்திருத்துகின்ற முறையில் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் கூறியதைப்போல, வெற்றி முகட்டிற்கு விரைந்தோடி, பந்தயக் குதிரை வேகத்தில் போய்க் கொண்டிருக்கும் இந்த அரசு சென்று கொண்டிருக்கிறது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த அரசு அப்படிச் செல்கிறது, அதைப் போல வருவாய்த்துறையை ஏற்றிருக்கும் அமைச்சரவர்களும் சுறுசுறுப்பும், நல்ல திறமையும் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்தச் சுறுசுறுப்பு என்பது சென்ற ஆண்டு எப்படியிருந்தாலும், காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே அரசாங்கத்தின் வேலைகள் சிகப்பு நாடா முறையிலே நடந்து கொண்டிருந்தன. உதாரணமாக தெனலிராமனின் குதிரையை ஒப்பிடலாம். முன்னேயிருந்து இதெண்டு பேர் இழுக்க, பின்னே நான்குபேர் தள்ள, என்னே விசாரம் மாதம் போம் காதவழி என்ற முறையில் நடந்து கொண்டிருந்தது. இன்று ஓரளவு பந்தயக் குதிரை அளவில் இல்லையென்றாலும் இராணுவக் குதிரை என்ற அளவிற்குச் சொல்லலாம். எதிர்காலத்தில் அது பந்தயக் குதிரை அளவிற்குச் செல்லும் என்று நம்புகிறேன்.

அதிகாரிகள் உற்சாகமாக வேலை செய்ய அவர்களது இரகசியக் குறிப்பு முறைகளை எடுத்துவிட்டால், நல்லமுறையிலே செயல்பட முடியும். அதை அரசு நன்றாக ஆலோசிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அலுவலர்களுக்கு நல்ல உற்சாகமூட்டும் முறையாக இருக்கும், வேலை சுணங்காமல், சிக்கல் இல்லாமல், தயங்காமல் நடக்கும் நிலை ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே, விவசாயக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தி அதன்மூலம் சிறு விவசாயிகளுக்கு நிலங்கள் தரும் ஒரு திட்டத்தை இந்த அரசு ஏற்படுத்தியிருப்பதை உண்மையிலே சிறு விவசாயிகள்

1971 சூலை 7]

[திரு. கே. எ. வகாப்]

மனப்பூர்வமாக வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் கூட்டுறவுத் துறை என்றாலே முன்பெல்லாம், இங்கே பேசிய மதிப்பிற் குரிய திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் ஒருமுறை சொன்னார்கள், கூட்டுறவு என்றால் கூட்டு மோசடி என்று சொன்னார்கள், அது உண்மைதான், ஆனால் இப்போது அல்ல, 1967-ம் ஆண்டுக்கு முன்பிருந்தது என்று திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். கூட்டுறவுத் துறையில் எல்லாமே நல்ல முறையில் நடக்கிற நேரத்தில் விவசாயிகள் கூட்டுறவு முறையில் இருப்பதால் அவர்களுடைய பொருளாதார வளர்ச்சி நல்ல முறையிலே வளர்ச்சி அடைய வாய்ப்பிருக்கிறது.

நீர் பாசன கூட்டுறவு இன்னும் பல மாவட்டங்களுக்கு அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டும். குறிப்பாக வறட்சியாக உள்ள வடார்க்காடு மாவட்டத்திற்கு, திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் நேற்று பேசியபோது சவால்விட்டுக்கூடச் சொன்னார்கள். அந்த அளவிற்கு நான் சொல்லவில்லை, ஆனால் வறட்சி உண்மையிலேயே இருக்கிறது, அதைப் பரிசீலனை செய்து நீர்ப்பாசனக் கூட்டுறவுத் திட்டத்தை வடார்க்காடு மாவட்டத்திற்கும், வறட்சியாக இருக்கும் மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் இதை நல்ல முறையிலே அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்து கொள்கிறேன்.

* திரு. பி. கோபால் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏழையின் சிரிப்பிலே இறைவனைக் காண்கிறேன் என்ற தத்துவக் கருத்தும், ஜனநாயக சோஷலிசத்தைக் கோடிட்டுக் காட்டும் நம்முடைய முதலமைச்சரின் ஆட்சித் திறனும் இந்த ஏழைச் சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்தில், நம்முடைய முதலமைச்சருக்குள்ள ஆர்வத்தினைப் போற்றத்தக்க முறையில் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. இந்த வருவாய்த்துறை மானியக் கோரிக்கையை நம்முடைய வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களும், இந்த அரசின் சாதனைகளை எடுத்துக் காட்டும் வகையில் உருவாக்கியுள்ளார்கள். இந்த நிலவரி மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து வரவேற்று, என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

நிலவரித் துறை, மாநில நிர்வாகத்தில் அச்சாணி போன்று விளங்குகிறது. நிதி வழங்கு வாயில் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. வெள்ளம், சூறாவளி, கடுமையான வறட்சி போன்ற நெருக்கடி நிலைகளை உடனடியாகவும், திறம்படவும் சமாளித்து நெருக்கடியை நீக்குவது நிலவரித் துறையாகும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இத்துறையின் கண் எண்ணற்ற மாற்றங்கள், ஏற்றத் தாழ்வுகளைச் சமுதாயத்தில் குறைக்கவும், எளிய மக்கள் வாழ்வு மலரவும், செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. நமது அரசால், ஆகவே, அதற்காகப் பெருமைப்படுகிறோம்.

இந்த அரசு முக்கியமாக 1967-ல் பதவியேற்ற சிறிது காலத்தில் புன்செய் நிலவரி நீக்கம் குறிப்பிடத்தக்கது. சிறிய விவசாயிகட்கும் இதன் பலன் கிட்டும்படி அமைந்தது விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு மனமகிழ்ச்சி தருகிறது. இதை விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

[திரு. பி. கோபால்]

[1971 சூலை 7]

மேலும், ஐந்து ஏக்கர் அல்லது அதற்குக் குறைந்த அளவுள்ள நன்செய் நில உடைமைகள் மீதான மொத்த நன்செய்த் தீர்வையில் நிலவரிப் பகுதியை மட்டும் நீக்கியிருப்பது அடுத்ததொரு மகிழ்ச்சியான செய்தி. அது போன்ற மகிழ்ச்சியான செயல் நமது தமிழ் நாட்டிலே இதுவரையில் ஏற்பட்டதில்லை என்பதை நினைத்து நாம் பெருமைப்பட வேண்டும்.

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் அந்தந்த மாவட்டத்திலுள்ள வட்டத் தலைமையிடங்கள் அனைத்தையும் ஆறு திங்களுக்கு ஒரு முறையேனும் சுற்றிப் பார்க்குமாறும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. மாவட்ட மக்கள் குறைகளைக் கண்டு கேட்டு, காலதாமதமின்றி நடத்த நல்வழி ஏற்படுகிறது. இதற்காக அரசின் சாதனையை நாம் போற்றாமல் இருக்க முடியாது.

இதனினும் சிறப்பான மனுநீதித் திட்டம் இன்னும் சாலச் சிறந்தது, கவர்ச்சியாக உள்ளது. இந்த ஆண்டும், இதை நீடித்திருப்பதை அறிந்து நமது சர்க்காரை நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

கடந்த ஆண்டில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு வட்டத்தில் ஐமாபந்தி முறை நீக்கப்பட்டது. இதற்காக சிறப்புத் துணைத் தாசில் தார்கள் நியமிக்கப்பட இருப்பது அரசின் புரட்சித் திட்டங்களில் முன்னோடித் திட்டமாகும்.

பரம்பரை கிராம அதிகாரிகள் சட்டம் ரத்து செய்யப்பட்டிருப்பதால் பரம்பரை உரிமை முறைக்கு முற்றுப்புள்ளி இடப்பட்டுள்ளது இது அரசின் சமுதாய சீர்திருத்த நோக்கினைக் கோடிட்டுக் காட்டும் பாங்கினைத் தெளிவுபடக் காட்டுகின்றது.

கிராம அதிகாரிகளின் ஊதிய உயர்வு கோரிக்கைக்குச் செவி மடுத்து, செயல்படுத்த சம்பள ஆணைக்குழுவின் பரிவுரை ஏற்று, கிராம மணியக்காரருக்கு ரூ. 51-ல் இருந்து ரூ. 70 வரையும், கணக்குப் பிள்ளைக்கு ரூ. 53-ல் இருந்து ரூ. 72 வரையும், தலையாரி வெட்டியான் போன்றோருக்கு ரூ. 45-ல் இருந்து ரூ. 60 வரையும் உயர்த்தி, முறையாகக் கேட்போருக்கு முறை செய்யும் அரசின் திறம் வியந்து போற்றுகிறேன்.

சமதர்ம சமுதாயம் உருவாக்கும் உயர்ந்த பணியில் ஈடுபாடு கொண்டுள்ள நமது கழக அரசு, உழைப்புக்கு உயர்வு தரும் வகையில் உழைக்கும் உழவர்க்கு குத்தகை உரிமை முறையை நன்கு சீர்மைப்படுத்தியும், பெரிய நிலக்கிழார்களிடம் நிலங்கள் குவிந்திருப்பதைப் போக்கியும் உள்ளது, உண்மையில் உவகைப் பெருக்கை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

சொந்த வீடற்ற, வாடகை வீட்டுக்காரர்களுக்கு வகை செய்யும் பொருட்டு, வழி வகுப்ப, அனுபோக உரிமையை அதிகப்படுத்தியுள்ளது. இது வாடகை வீட்டில் வாழும் வசதியற்றவர்க்கு ஒரு வரப்பிரசாதம் ஆகும்.

1971 சூலை 7]

[திரு. பி. கோபால்]

குத்தகை உரிமைப் பதிவேடுகள் சட்டத்தை 1969-ம் ஆண்டு கொண்டு வந்து தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை மாவட்டங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருவது சிறப்பான முறையாகும். இத்திட்டத்தை விரைவாக மற்ற மாவட்டங்களுக்கு நீட்டித்தால், நீள் மூச்சுவிடும் குத்தகைகாரர்களுக்கு நிலவொளி நடைபோல் நிம்மதி கிடைக்கும். அவ்வப்போது வறட்சியின் காரணமாக வளமிழந்த காலங்களில், வளமிழந்த மக்களுக்கு வாழ்வளிக்கும் வகையில் வறட்சித் துயர் தணிப்புத் தொகை தந்து, வாழ்வு கொடுக்கிறது இந்த அரசு. இதற்காக 1971 ஜனவரி முதல் மொத்தம் ரூ. 61.75 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதற்காகப் போற்றத் தலைப்படுகிறோம்.

சிறப்பு கிராமப்புறப் பணித் திட்டத்தை மத்திய அரசு ஏற்று நடத்துவதுபோல், மாநில அரசும் மாவட்ட வாரியாகத் துவக்கினால் அபிவாப்பகுதிகளில் சீரான சாலைகள் இன்னும் சீர்பெறும். சீரற்ற நீர் வழங்குக் கால்வாய்களில் தூர் எடுக்கப்படும். ஏரி, குளங்கள் சீர்பெறும். சிறுபாசனம் சிறப்புப் பெறும், காடு வளர்க்கப்படும், நாடு வளம் பெறும்.

நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு நிலம் ஒதுக்கித் தருவதற்காக 1969-70-ல் 1,55,813 ஏக்கரும், பட்டாக்களின் எண்ணிக்கை 71,783-ம், 1970-71-ல் 1,73,558 ஏக்கரும் வழங்க சர்க்கார் திட்டம் வகுத்துள்ளது. இது போன்று பாமர மக்களுக்கு வீட்டு மனை வழங்கும் பொருட்டு 1971 மார்ச்சு வரை 2,32,131 நில வெளவுதல்கள் வீட்டுமனை வடிவில் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இவையெல்லாம் ஏழை எளியவர்களின் ஏற்றத்தையே முதன்மையாக என்னும் அரசின் பெருநோக்கைப் பெரிதுபடுத்திக் காட்டி, நம்மைப் பெருமை கொள்ளச் செய்கிறது.

நகர்ப்புற மக்களுக்கும் நல்லது செய்யும் பொருட்டு உத்தேச வரி விலக்கு செய்தது. இதனால் சென்னை நகரவாசிகள்தான் பயன் பெறுகின்றனர். இதையே கோவை, திருச்சி, சேலம், மதுரை போன்று மற்ற நகரவாசிகளும் நன்மை அடையும்படி விரைவில் விரிவுபடுத்த வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிலத்தின் வகையைப் பொறுத்து, வருமான வரி விதிக்கும் நிலை போன்று எத்தனையோ சிறப்புக்களை சீர்மைப்படுத்தி, நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் இயற்றியும் பல சாதனைகளைச் செய்த இந்த அரசுக்கு விவசாயப் பெருங்குடி மக்களும், ஏனைய மக்களும் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசைப் போன்று கேஷமநல சர்க்கார் வேறு இல்லை என்ற அளவுக்கு பொதுமக்களுடைய நன்மைக்காகவே காரியங்களைச் செய்துள்ளது என்று கூறி, இந்த வருவாய்த் துறை மானியத்திற்கு என்னுடைய ஆதரவைத் தெரிவித்து, மேலும் பல நல்ல செயல்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, மணியக்காரர்கள் பிரச்சினையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னது போல் தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். கோபால் : தலைவர் அவர்களே, இன்று வருவாய்த் துறை மானியத்தின்மீது பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு

[திரு. எம். கோபால்] [1971 துலை 7]

நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு 1967-க்குப் பிறகு வருவாய்த் துறையினை சீரும் சிறப்புமாக அமைத்திருக்கிறது என்பதைப் பெருமையோடு சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அது தனியாக இயங்கி வந்த ஒரு இயக்கமாகும். அதை மக்கள் மத்தியில் தொடர்பு கொள்ளச் செய்தது நம்முடைய மறைந்த மாமேதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆவார்கள். பிறகு கலைஞர் பெருந்தகை அவர்கள் அதை விரிவுபடுத்தி, மக்களோடு தொடர்பு கொள்ளச் செய்ய வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தோடு செய்து வந்தார்கள்.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நம்முடைய நாட்டில் மிகப் பெரிய வறட்சி ஏற்பட்டது. அதிலே தமிழ் நாட்டில் ஒருவர் கூடச் சாகாத அளவுக்கு கலைஞர் அவர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களை அழைத்துப் பேசி திட்டமிட்டு, ஆங்காங்கு உள்ள எல்லா மக்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு, அளிக்கும் வகையிலும், வறட்சியைப் போக்கும் வகையிலும் ஏரிகள், குளங்களை வெட்டத் திட்டமிட்டு மக்களை அந்த வறட்சிப் பிணியில் இருந்து தப்ப வைத்தார்கள். அந்தச் சமயத்தில் வருவாய்த் துறைச் செயலாளரும், மற்ற அதிகாரிகளும் நல்ல முறையில் செயல்பட்டார்கள். நம்முடைய மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு மனுந்தித் திட்டம் என்று ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் ஒரு நாள் மக்களோடு தொடர்பு கொண்டு மக்களுடைய குறைகள் உடனுக்குடன் நீக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதன் மூலம் மக்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதை அறிந்ததன் விளைவாகத் தான் இன்றையதினம் புஞ்சை, நஞ்சை நிலங்களுக்கு அடிப்படைத் தீர்வை ரத்து செய்யப்பட்டது மட்டுமல்லாமல், ஏழை எளிய மக்களுக்கு லட்சக் கணக்கில் பட்டா கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

இன்று கணக்குப் பிள்ளைகளுக்கு நல்ல ஊதியம் கொடுக்கப் படுகிறது. கணக்குப் பிள்ளைகளும், மணியக்காரரும் அந்தந்தப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வரி வசூலைச் செய்ய மறுக்கிறார்கள். ஜட்ஜ் எல்லோருக்கும் மேலதிகாரி, தாங்கள் கடைசி அதிகாரி என்று கிராம முன்சீப்புகள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பஞ்சாயத்து வரிகளை வசூலிக்கக் கூடாது என்று இருக்கிறார்கள். இன்று பல ஆயிரக் கணக்கான வாலிபர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்து விட்டு சும்மா வேலை இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது ஏற்கனவே மணியக்காரர்களாக இருக்கக் கூடியவர்கள் 50 வயது, 60 வயது 70 வயது என்ற அளவிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் ஓய்வு பெறச் செய்து படித்த இளைஞர்களைப் போட்டால் கிட்டத்தட்ட தமிழ்நாட்டில் 50,000 பேருக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும். படித்தவர்கள் வேலை இல்லாமல் இன்று சும்மா இருக்கிறார்கள். இவர்கள் அடங்கலைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு அக்கிரமம் செய்து வருகிறார்கள். பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், இது மேய்கால் புறம் போக்கு, இது தண்ணீர் புறம்போக்கு என்று சாக்குப் போக்குச் சொல்லுகிறார்கள். இவர்களால் மக்களுக்கு அரசு செய்யக்கூடிய தொண்டு வீணாகிறது.

1971 துலை 7] [திரு. எம். கோபால்]

சென்னையிலிருந்து 20 மைல் சுற்றளவுக்கு மேல்தான் பட்டா கொடுக்க வேண்டும். அதற்குள் கொடுக்கக் கூடாது என்ற விதி இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியான அம்பத்தூர், ஆவடி சென்னையை ஒட்டியுள்ளது. அங்கு பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தாங்கள் இருக்கும் சிறு நிலத்திற்குப் பட்டா கேட்டால் சட்டப்படி கொடுக்க முடிவதில்லை. அவர்களுக்குப் பட்டா கொடுத்தால் அந்த நிலத்தில் சிறு சிறு வீடுகள் கட்டிக் கொஞ்சம் சவுகரியமாக வாழ முடியும். ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தைக் கொஞ்சம் தளர்த்தி அந்த மக்களுக்குப் பட்டா வழங்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய சர்க்கார் வந்த பிறகு தான் ஆங்காங்கு உள்ள ஹரிஜன மக்களுக்கும், பிற்பட்ட மக்களுக்கும், ஏழை எளிய மக்களுக்கும் நஞ்சை புஞ்சை நிலங்களைப் பட்டா செய்து கொடுத்து வருகிறது. ஆனால், அரசு கொடுக்கச் சொல்லி உத்தரவு போட்டாலும், அங்கே உள்ள கிராம அதிகாரிகள் அதை அவர்களுக்கு மாற்றித் தர மறுக்கிறார்கள். கிராமத்திலுள்ள மக்கள் இந்த அரசு ஏழை எளிய மக்களுக்குச் செய்யும் திட்டங்களை நன்கு உணர்ந்து இருக்கிறார்கள். இப்படி ஏழைகளுக்குச் செய்யும் காரியங்கள் நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டுமானால், கீழே இருக்கும் அதிகாரிகள் சரிவர வேலை செய்ய வேண்டும்.

இந்தக் கணக்குப்பிள்ளைகளையும், மணியக்காரர்களையும் மாற்றியமைத்தால் தான் நிலைமை சரி வர வரும். அரசின் பட்டா வழங்கும் திட்டமும் நல்ல முறையில் செயல்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தப் பட்டா தரும் திட்டத்தை கணக்குப்பிள்ளை மணியக்காரர்கள் தான் கெடுத்து விடுகிறார்கள். ஏழை எளிய மக்களுக்கு எங்கும் பட்டா வழங்கவில்லை. உழவு நிலங்களைக் கூட, விவசாயம் செய்யும் நிலங்களைக் கூட இன்னும் பட்டா செய்து கொடுக்கவில்லை. தண்டத் தீர்வை வாங்குகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் காரணம், முட்டுக்கட்டையாக இருப்பது, கணக்குப்பிள்ளை, மணியக்காரர்கள் தான்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் தெளிவாகச் சொன்னது போல், ஒரு பயிற்சி மாதிரி தந்து அந்த கணக்குப் பிள்ளைகளை, மணியக்காரர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கு என்று ஒரு பயிற்சி முகாம் அமைத்து, அதிலே படித்தவர்களுக்கு இந்தக் கணக்குப்பிள்ளை, மணியக்காரர் பயிற்சி கொடுக்கலாம். கிராமத்தில் வரி வசூல் சௌகரியமாக நடக்கும். பஞ்சாயத்து போர்டுகளில் வரி வசூல் செய்யப்படவில்லை. அதனால் பஞ்சாயத்துக்கள் மின்சாரக் கட்டணம் கட்ட முடியவில்லை. அதனால்தான் படித்த வாலிபர்களை அமர்த்தக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தவிர, இன்றைய அரசில், 183 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தேர்ந்து எடுக்கப் பட்டோம் என்றால், அதற்குக் காரணம், ஏழை எளிய மக்களுக்கு இந்த வாரியம் செய்த நன்மைகள்தான், அதை யாரும் மறக்க முடியாது. சில கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி இல்லை. அதை செய்து தரவேண்டும். இந்த வருவாய்த்துறை மான்யத்தை ஆதரித்து, உளமாற, மனமாற போற்றி வரவேற்கிறேன். வணக்கம்.

[1971 சூலை 7]

DR. H. V. HANDE : Hon. Deputy Speaker, Sir, in support of the cut motions moved on behalf of our Party, I wish to offer a few remarks.

Sir, I would like particularly to stress one aspect of the matter, namely, the Tenancy Act. In this House sometime ago we passed the Record of Tenancy Rights Act. The purpose of the Act is to record properly the names of persons who actually cultivate as tenants and the extent of lands cultivated by them so that it can be of some help to the cultivating tenants. But in the report submitted by the Director in charge of the record of tenancy rights—we came across an extract of the report published in the press and I do not know whether it has reached the Government—he made some observations after going through the whole problem very carefully and after having discussion with the small tenants. The sum and substance of the report is that the Record of Tenancy Rights Act has not done substantial good to the tenants to the extent anticipated and it has not encouraged a large number of tenants to come forward and record the extent of lands they are cultivating. In other words, the response which we expected from the tenants is not commensurate with the plans and the amount of expenditure we allotted for that purpose, namely about Rs. 27 lakhs. The response from them has been poor.

There is also another pertinent point mentioned in that report. The point is that a number of tenants have holdings of less than 5 acres, say two acres, one acre and even half an acre and that means that the tenants who are cultivating these lands do not get any substantial income which is enough to look after their basic needs. According to our calculation, at least a sum of Rs. 100 or 150 is absolutely necessary even to keep body and soul together. But as pointed out by my hon. Friend, Thiru Marimuthu, the holdings in Tamil Nadu in particular and in other parts of the country in general, are becoming smaller and smaller and they have become non-viable units. In other words, even to produce certain quantity of paddy, we require at least a minimum holding. Let us forget party politics or ideologies and let us discuss it from the point of production itself.

We have brought land ceiling and fixed the maximum holdings. As a result of it, the lands have been parcelled out as five acres, two acres and even half an acre and it is a difficult matter and it causes as much concern to the Government as to the members of the Opposition Parties. Now we must see how exactly we can have optimum production and production is not affected and that is a very vital point which we should consider. In the report it is also mentioned that it would be better to have a completely different agency which would really assist in producing more foodgrains and also assess the farmers' and the tenants' needs. We are all concerned with the increased production and we are also trying to import tractors to increase production.

1971 சூலை 7]

[Dr. H. V. Hande]

So, ultimately it is a question of production for which a lasting solution has to be arrived at. I hope and trust the Hon. Minister for Food and all Opposition Leaders will all sit together and find out a method by which the production in this State will be commensurate with the alarming increase in population. We should bear in mind that the graph showing the food production must be at the same level as that of the graph showing the increased population. It is not enough if we say that last year the production was 60-lakh tonnes and this year it has increased to 62-lakh tonnes because it must be proportionate to the population explosion which is going on at a very rapid rate. So, we should evolve a comprehensive method, according to which the food production should be the primary concern of the State and the tenancy laws should be based on that.

Then I come to Pensioners. It is a well-known fact that pensioners have been agitating for their demands for the last several years. In fact our Hon. Minister for Education and Hon. Minister for Labour themselves had attended some meetings held under the auspices of the Pensioners' Associations and they had also promised some relief to them. Sir, it is a known fact that the cost of living is increasing day by day and it becomes difficult to manage a family. What about the small pensioners? This is a universal problem facing the country as also several parts of the world. But certain countries like the United Kingdom have taken up this problem very seriously.

The point is that there is depletion of income after retirement. A person who might be drawing a basic salary of Rs. 300 at the time of retirement would get only 3/8 of that amount after retirement. So this is a very serious problem especially because after retirement multifarious family commitments will also have increased. Therefore, I request the Government to seriously consider the best method of solving their problem.

Sir, a large number of brilliant men have been attracted to the field of administration and if their condition is not improved, that attraction would be lost completely. Of course, the Government cannot come up to the extent the private companies would pay and it is a question of finance. At least if the retirement benefit is increased, it would be something. After all, the expenditure may not be much. If the Government were to increase the pay commensurate with that in private enterprise, it will be a heavy load on the exchequer. Instead of that let them at least give what is given in private enterprise with regard to other benefits like pension, etc., I mean retirement benefits. If that is given, we can attract better men. If in addition to better security there is attraction in retirement benefit in Government service, many bright men may come to Government service. Really smart and intelligent men whom we want to enter the executive in Government service might come in provided there are good

[Dr. H. V. Hande]

[1971 ஜூலை 7]

retirement benefits. This is an aspect that has to be discussed on a different footing.

It is true that the Pay Commission went into the pensioners' problem. But they did not go into that deeply. I practically demand on the floor of the House with all the emphasis at my command that the Government could constitute a small Commission of 2 or 3 people to go into the problem of pensioners immediately and submit their findings as to how best they could help the pensioners. It need not be a protected Commission but it could be a small Commission which could give its report immediately within a short time. At present what one gets after retirement is 3/8th of last pay drawn. He is not eligible for D.A., H.R.A. and C.C.A. It virtually means that he would draw 1/8th or 1/4th of what he got last before retirement. This is one important point which I would request the Hon. Minister to consider.

Now with regard to delay in getting pension, we invariably find that there is some problem or other at some point. At some point some issue is raised in the department and unless the query is answered, the pension is not granted. There is delay. On one side the pensioners are disappointed that there is reduction in his emoluments. His family burden is also there. He has to go from pillar to post in search of his pension papers and he has to wander from office to office for sanction of his pension. This is common and it has been going on since a number of years. I would request the Hon. Minister to give an indication of the steps he is going to take to see that the delay is reduced.

Coming to old age pension, the hon. Member Thiru Vezhavendan made a pertinent point that it should not be based area-wise. If you take the number of people, old people, in my constituency, those above 60, there are not many. The total State number is also limited. Unless one becomes very old, 65 or 70 and his son or daughter is unemployed, he gets pension. What I say is, anybody above 60, who has no son or daughter earning, should be given some sustenance to live. I concede that the position now, is much better, than what it was some years ago. That we must frankly accept. I would request Government to examine the whole thing, *de novo*, afresh, so that all old persons, above 60, without anybody to support them, are given old age pension to enable them to live.

With regard to L.T. teachers I have given a cut-motion. I have moved only that cut motion under 'pensions'. The way in which pension is calculated in respect of teachers in aided schools local bodies who had retired before 1958 is not correct. Instead of calculating pension on the pay last drawn during three years prior to date of retirement, it is calculated at the rate of Re. 1 per year of service up to a maximum of 30 years. There is no link to the pay. There is invidious distinction in respect of those who retired after 1st July 1960. The new rates were announced

[Dr. H. V. Hande]

on 24th January 1961 and retrospective effect was given from 1st July 1960. In fact those who agitated for it were those who retired before 1st July 1960. Those people should be allowed the same rate as those who retired after 1st July 1960; Most of them have become old 65, 70 or 75. Let the effect be given from the date of original announcement, viz., April 1958. It is only rectification of a defect made earlier. I hope and trust the Hon. Minister will take into consideration and give the relevant answers in reply, in respect of teachers who had retired before 1960.

There is anomaly in respect of pension of L.Ts. who retired before 1st July 1960. They get only Rs. 30 p.m. Those who retired after 1st July 1950 get Rs. 60/p.m. Similarly headmasters who retired before 1st July 1960 get Rs. 35/p.m. Those who retired after 1st July 1960 get Rs. 75/p.m. I hope and trust this anomaly will be set right. If their cases are examined and needful done, it would be nice.

Secondary grade teachers who had retired before 1970 get Rs. 35/p.m. Those who retired after October 1970, get Rs. 90 plus D.A. Similarly in respect of L.Ts retiring after October 1970, they get Rs. 105 and D.A. Headmasters retiring after October, 1970 get pension of Rs. 250/p.m. and D.A. Those who retired before October 1970 do not get these benefits. Pay Commission's recommendation even though accepted, had not been implemented fully. I would request Government to see all the recommendations of the Pay Commission are properly gone into and implemented fully. I hope the Government will set right the anomalies.

Now these LIG and MIG flats are sold to low income group families. They are mostly Lower and Upper Division clerks. They are asked to pay something in lumpsum first and then pay the balance in instalments. The very fact that they are asked to pay in instalments is because of their meagre salary. When that is the case, it is fair that we should not burden them with any other thing. But what is now done is they are being asked to pay the stamp duty. That means a heavy sum in the beginning. I hope the Hon. Minister would examine this aspect and exempt them from paying stamp duty.

Now I come to ration card holders. There is some confusion here. The decision taken at ministerial level had not percolated to the officers' level. These poor people are asked to get MLA's certificate, this and that. Let definite rules be laid down. Government is already subsidising this. Let these poor people be given some rice, 'sambar rice' or something and let them not be driven from pillar to post. Let them not make the life of these card holders miserable. Let the instructions be put not only at the office of Director of Supplies but in all ration offices. Then there would be some advantage.

In the hope that what all I had said would be properly examined and the Hon. Minister would give proper answer to all those points, I resume my seat. Thank you.

[1971 சூலை 7]

திரு. சி. மணலி கந்தசாமி : மாண்புமிகு உப சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியங்கள் மீது சில கருத்துக்களை நான் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். குறிப்பாக, இந்த அரசு விவசாயத் துறையில் பல சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளை எடுத்திருப்பது போற்றத் தக்கது. எந்த நோக்கத்துடன் அந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டனவோ அந்த நோக்கங்கள் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கின்றனவா என்று பார்த்து, ஏன் ஊனங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பரிசீலனை செய்து அவற்றை ஒழுங்காகச் செய்ய வேண்டியது அத்யாவசியமாக இருக்கிறது. எனக்கு முன்பு பேசிய அந்தப் பகுதி அங்கத்தினர், சர்க்கார் எடுக்கும் நடவடிக்கைகள் எப்படி அதிகார வர்க்கத்தினால் சரிவர நிறைவேற்றப்படாமல், எப்படி அவை பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொன்னதை நான் மகிழ்ச்சியோடு கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

இந்த அடிப்படையில் பார்த்தோமானால், இனம் சட்டம், அடுத்த படியாக குத்தகை பதிவுச் சட்டம், நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் போன்றவைகளை அமுலுக்கு கொண்டு வருவதற்காக கிராமங்களுக்கு வரக் கூடிய சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் எந்த அளவுக்கு அந்தச் சட்டங்களின் நோக்கங்களுக்குப் புறம்பாகச் செயல்படுகிறார்கள் என்பதை நான் வருத்தத்துடன் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இது ஒன்றிரண்டு இடங்களிலே நடந்தால், குறிப்பிட்டுச் சொல்லிவிடலாம் இம்மாதிரியான போக்கே பல இடங்களிலே உத்தியோகஸ்தர்களிடையே உருவாகி இருப்பதாலே இந்த நிலைமை இருக்கிறது. அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினைகளைப் பார்க்கும்பொழுது சர்க்கார் எந்த நோக்கத்துடன் இந்தத் திட்டங்களை கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்ப்பதை விட்டு, அதற்கு முரணான வகையிலே காரியங்களைச் செய்து வரக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. எனவே அடிக்கடி இந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் கீழ்த் தட்டிலே இருக்கும் சமுதாயத்திற்குப் பயன்படாமல் போகக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த மானிய கோரிக்கையின் மீது எழுதியுள்ள ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

The basic objectives of land legislation in the State have been to usher in a socialistic Order and to stimulate agricultural production through the elimination of exploitation of tenants by landlords, the provision of greater security of tenure to the actual tiller and the prevention of concentration of lands in the hands of a few big landholders."

என்று தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டங்களை அமுலுக்குக் கொண்டு வரும்பொழுது குறிப்பாக இனம் சட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், இனம் விவசாயிகளுக்கு நோட்டீஸ், சம்மன் போன்றவைகளைக் கொடுக்காமலேயே, தீர்ப்புக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். இன்றைக்கு நம் தமிழ் நாட்டிலே இருக்கும் விவசாயிகளிலே பலர் படிக்காதவர்கள். அது மிகவும் துர்பாக்கியமான நிலைமை, மைனர் குழந்தைகளைப் பாதுகாப்பதுபோல் சர்க்காரும், அதிகாரிகளும் இந்த விவசாய மக்களுக்குத் துணையாக உதவியாக இருந்தால்தான், இருக்கக் கூடிய உரிமைகளை அவர்கள் பெற

1971 சூலை 7] [திரு. மணலி கந்தசாமி]

முடியும். இந்த நிலைமையிலே அவர்களை ஏமாற்றுவது, அவர்களுக்குத் தெரியாத புது விஷயங்களைச் செய்துவிட்டு அவர்கள் மீது தீர்ப்புச் சொல்லுவது, வருகிற சட்டங்கள் அவர்களுக்குப் பிரயோசனம் இல்லாமல் போகிறது என்பதற்கு நான் பல நூற்றுக்கணக்கான இடங்களிலே உதாரணம் காட்ட முடியும். இந்த அளவிலே இனம் சட்டம், இனம் விவசாயிகளுக்கு உதவி இல்லாமல் செய்வதற்கு அதிகார வர்க்கம் தலையிட்டு ஏதாவது சாக்குப் போக்குச் சொல்லி ஏதாவது விதி முறைகளைக் காட்டித் தடுக்கிறார்கள். இதை நிச்சயமாக இந்த அரசு நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இனம் நிலங்கள்—கோயிலுக்கும் மடங்களுக்கும் இருக்கும் நிலங்களுக்கு விதி விலக்குக் கொண்டு வந்தால், 500 கிராமங்களிலே வசிக்கும் பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் அந்த உரிமையைப் பெற முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை நீக்குவது பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தின் குறிக்கோள் பூராவும் ஏழை விவசாயிகள் புனர் வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்பது தான். அவர்கள் வாழ்வு வளம் பெற்றால், தேசத்தின் வாழ்வு வளம் பெறும் என்பதை நாம் ஒப்புக் கொண்டால், இதை எல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குத்தகை பதிவு இயக்கத்தைப் பற்றி இந்த அவையிலே ஹாண்டே கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே உற்சாகம் இல்லை என்று குறிப்பிட்டார். உற்சாகம் இல்லாமல் இல்லை. அதிலே இருக்கும் விஷயம் என்னவென்றால், விவசாயிகளுக்கு நாம் வழங்கும் தலந்தாவேஜைகளை அவர்கள் வாங்கத் திறமையற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே சாட்சியங்களை விசாரித்து அந்த நிலத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று விதி இருந்தாலும் கூட, அதை புறக்கணிக்க அதிகாரிகள் விவசாயிகளுக்கு விரோதமான நிலைமையிலே காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். இதை எல்லாம் புனர் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். குத்தகை பதிவு செய்வதற்காக வேண்டியவற்றைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதேபோல், நிலம் கொடுப்பது சம்பந்தமாக, ஊரிலே இருக்கின்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு முதலில் நிலம் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால், பல இடங்களிலே அப்படி நடக்கவில்லை. ஒவ்வொரு ஊரிலேயும் நிலம் வழங்கும் பொழுது அந்த ஊரிலே இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு நிலம் வழங்கப்பட்டதா என்பதை பார்த்துக் கொண்டு, அவர்களுக்கு “முதல் இடம்” கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு வழங்கியதற்குப் பிறகு தான், மற்றவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கப்படும் என்ற கொள்கையைக் கையாள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உபரி நிலங்களை குத்தகைக்கு விடும் பொழுது, அதை எடுப்பவர்கள் முன் பணம் கொடுக்க வேண்டும். பணம் உள்ளவர்கள் தான் அதை எடுக்கிறார்கள். இதனால், ஏற்கனவே குத்தகை விவசாயம் செய்பவர்களின் உரிமை பாதிக்கப் படுகிறது. இது அந்த விஷயத்திற்குப் புறம்பான விஷயம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். எனவே, அந்தக் குத்தகை தொகையை வேறு வகைகளிலே வசூல் செய்யும் விதத்திலே தீர்மானம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. சி. மணலி கந்தசாமி] [1971 சூலை 7]

அடுத்தபடியாக நில ஆர்ஜிதம் சம்பந்தமாக சில பல இடங்களிலே பல தயக்கங்கள் ஏற்பட்டிருப்பதால், பள்ளிக்கூடம் கட்ட அல்லது ஹெல்த் சென்டர்கள் கட்ட சைட்டுகளை எடுக்க வேண்டுமானால் அது முடிவதில்லை. எனவே, துரிதமாக நிலங்களை கலெக்டர் அவர்கள் ஆர்ஜிதம் செய்யும் வகையிலே அவர்களுக்கு அதிகாரங்களை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்னொன்று நான் பொது விவாதத்தின் போது சொன்னது தான். இந்த நாட்டிலே கடனைப் பற்றி பரிசீலனை செய்யக் கூடிய நிலைமை வந்துவிட்டது. என்னுடைய ஊரைச் சுற்றி புதிதாகப் பல வட்டிக் கடைகள் வந்துவிட்டது. கடன்பட்ட விவசாயிகள் மேலும் கடன் பட்டு அதனால் தொந்தரவுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்து; எந்த அளவுக்குக் கடனைக் குறைக்கலாம் என்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, பென்ஷன் சம்பந்தமாக உறுப்பினர் ஹாண்டே சொன்னதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். பல பேருக்கு ரிட்டயர் ஆனதற்குப் பிறகு ஒரு வருஷம் அல்லது 1½ வருஷம் ஆகியும் எந்தவிதமான பணமும் கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ரிட்டயர் ஆனதற்குப் பிறகு ஒரு காலணு கூட வருமானம் இல்லாமல் அவர்கள் வருஷக் கணக்கில் இருப்பது என்றால், அவர்கள் குடும்பம் அதனால் பாதிக்கப்படுகிறது. எனவே, உடனடியாகப் பென்ஷன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மற்றொன்று, ஹாண்டே அவர்கள் “கன்சாலிடேஷன்” என்று சொல்லி நம்முடைய நிலங்கள் துண்டு துண்டாகப் போய் விட்டால் நவீன விவசாயம் செய்ய முடியாது என்று கூறினார்கள். துண்டு, துக்கடா என்றால் அதிகமாக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் ஒரே இடத்திலே இருப்பதாகக் கனவு காண்கிறார்கள். 100 ஏக்கர் என்றால் அது ஒரே நிலமாக இருப்பதாக அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். ஒருவர் 100 ஏக்கரா வைத்திருக்கிறார் என்றால், 100 சூழி, 150 சூழி என்ற அளவிலே தான் வைத்திருக்கிறார். எனவே, நாம் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரும்பொழுது உற்பத்தி குறைந்து விடும், விவசாயப் பலன் குறைந்து விடும் என்பது சரியானதல்ல. இதை வைத்துக்கொண்டு நிலச் சீர்திருத்தத்தைச் செய்யாமல் விடவேண்டியதில்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். எனவே, நான் சொன்னவைகளை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திலே கொண்டு பல விவசாயச் சட்டங்கள் விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும் அளவில் அமுல் நடத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாகம் பற்றியும் இந்த அவையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற மற்றும் மானியக் கோரிக்கையின் மீதான வெட்டுத் தீர்மானங்களின் மேல் சில கருத்துக்களைக் கூறுகிறேன்.

முதன் முதலாக, பல ஆண்டுகளாகக் கூறப்பட்டு வருகின்ற மாவட்ட அமைப்புகளையும் சிறு மாவட்டங்களாக மாற்றியமைக்க வேண்டும். பல உறுப்பினர்கள் இதுபற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

1971 சூலை 7]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

இது வரையில் ஒரு மாறுதலும் அதில் வரவில்லை. அமைச்சர்கள் அடிக்கடி கூறுகின்றார்கள், மாவட்டங்களை மாற்றி அமைப்பதால் நிதி நிலை அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகின்றது, அதனால்தான் அதை இன்னும் செயல்படுத்த இயலாமல் இருக்கிறதென்று கூறுகிறார்கள். இன்று மக்கள் நலத் திட்டங்கள் பலவற்றை நாம் செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கும்போது, இந்தத் திட்டங்களினால் உண்மையிலேயே வருகின்ற நன்மைகள் மக்களுக்குப் போய்ச் சேரவேண்டுமென்றால், இந்த அமைப்பை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். நிதிநிலை சரியில்லை என்று கூறும் இதே அரசு, செய்யும் விளம்பரங்களைப் பார்க்கும் போது எவ்வளவு அதிகமான ரூபாய்கள் அதற்காக “வேஸ்ட்” பண்ணுகிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். விளம்பரத்திற்காக இவ்வளவு “வேஸ்ட்” செய்யும்போது மக்கள் நலக் கொள்கைகளை அமல் நடத்துவதற்காக மட்டும் ஏன் பணத்தை செலவு செய்யத் தயங்க வேண்டும் என்று கேட்கிறேன்.

அடுத்ததாக, என்னுடைய ஆலோசனைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். இன்று இருக்கும் தாலுக்கா அமைப்பை நிச்சயமாக மாற்றி அமைக்க வேண்டும். ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் அதிகாரி, தாசில்தார் போன்ற இருவர் இருப்பதைக் காட்டிலும் ஒருவர் மட்டுமே இருந்தால் போதும். இப்போது இருக்கும் அமைப்பு “டூப்பிளிக் கேஷன்” என்ற நிலையிலேதான் இருக்கிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு தாலுக்கா என்று வரையறுக்கும்போது அது ஒரு யூனியன் அடிப்படையில் இருந்தால் போதும். அங்கேயிருக்கும் தாலுக்கா அதிகாரி செய்யும் வேலைகளைப் பஞ்சாயத்து அதிகாரியே செய்துவிட முடியும். இன்று இருக்கும் நிலையில் ஒரு கம்யூனிட்டி சர்டிபிகேட் வாங்க வேண்டுமானாலும் தாலுக்கா “ஹெட் குவார்ட்டர்ஸுக்கு” 30, 40 மைல் பஸ் பிரயாணம் செய்து வாங்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அடுத்தபடியாக, மாவட்ட நிர்வாகத்தில் ஆளுங்கட்சி அங்கத்தினர்கள் அதிகமாகத் தலையிடுகிறார்கள். மாவட்ட அதிகாரிகள் சுதந்திரமாகச் செயல்படுவதற்கு வகையின்றி இருக்கின்ற நிலை இன்று படுமோசமாக இருக்கிறது என்பதை இந்த அரசுக்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆளுங்கட்சி அங்கத்தினர்களின் விருப்பத் திற்கு மாறாக அதிகாரிகள் செயல்பட்டால், அவர்கள் வேறு இடங்களுக்கு மாற்றப்படுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எந்த இடத்தில் அப்படி நடந்தது, எந்த அதிகாரி மாற்றப்பட்டார், எந்த உறுப்பினர் செய்தார் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும். பொத்தாம் பொதுவில் சொல்லி விட்டுப் போனால் பத்திரிகை விளம்பரத்திற்குப் பயன்படும் என்ற நோக்கத்தில் சொல்லுவது நல்லதல்ல. இத்தகைய செய்திகள் விளம்பரத்திற்குப் பயன்படுமே தவிர, இந்த அவையின் மரபுக்கு உகந்ததல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : விளம்பரத்துக்காகச் சொல்லவில்லை. நெஞ்சில் கை வைத்துக் கூறுங்கள், இந்த நிலைமை இந்த மாநிலத்தில் இருக்கிறதா இல்லையா என்று. . . .

[1971 சூலை 7]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர்: இது குறித்து இந்த மாமன்றத்தில் பல தடவைகள் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனிப்பட்ட முறையில் இன்றார் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அங்கத்தினர் பெயர் குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் அன்றி இப்படிப் பேசுவது இந்த மாமன்றத்தின் மரபுக்கு உகந்ததாகாது. பொதுவான குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லாமல் இருப்பது நல்லது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டால் நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறேன். அதை இப்போது விட்டு விடுகிறேன். “மனுநீதி முறை” நல்ல திட்டம் தான். ஆனால் கொடுத்த எந்த மனுவும் நல்ல முறையில் விசாரிக்கப்பட்டு பரிகாரம் கிடைக்கவில்லை. காரணம் கேட்டால், நிதிநிலை இடம் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த மனுநீதி முறையானது ஒரு நாடகமாகத் தான் இருக்கிறது. மக்களுக்கு நன்மை பயக்கவில்லை. ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் அதிகப் பணம் வழங்கி மக்களின் குறைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே சர்வே செட்டில்மெண்ட் நடைபெறுகிறது. அது இன்னும் முற்றுப் பெறவில்லை. அதிலே பல கோளாறுகள் இருக்கின்றன. நிலங்களுக்குப் பட்டா வழங்குவதில் பல்வேறு குறைகள் இருக்கின்றன. ஆயிரக்கணக்கான வழக்குகள் கோர்ட்டுக்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றைப் பரிசீலித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பட்டா வழங்குவது லட்சக்கணக்கான பேர்களுக்கு, 1969-ல் இத்தனை லட்சம், 1970-ல் இத்தனை லட்சம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பட்டா வழங்கு முறையில் முறைகேடுகள் நடந்திருக்கின்றன என்று பல குற்றச்சாட்டுகளைப் பல அங்கத்தினர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய மாவட்டத்தில் எத்தனை பேருக்குப் பட்டா வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களின் பதிலுரையில் கூறினால் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைவேன். நிச்சயமாக இதுவரை யாருக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. அதோடு கூட என்னுடைய மாவட்டத்தில் ஏழை விவசாயிகள் பல ஆண்டுகளாக 1, 3, 5 ஏக்கர் என்று புறம் போக்கு நிலங்களைப் பயிர் செய்து வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களை அவர்களுக்குப் பட்டா போட்டுக் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மற்ற எல்லா மாவட்டங்களிலும் லட்சக்கணக்கில் பட்டாக்கள் கொடுத்திருக்கும்போது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மட்டும் ஏன் வழங்கவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

இப்போது நஞ்சைக்கு 5 ஏக்கர் வரை வரி ரத்து செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மட்டும் நஞ்சைக்கோ, புஞ்சைக்கோ வரி விலக்கு செய்யப்படவில்லை. காரணம் என்ன என்று கேட்க விரும்புகிறேன். சர்வே செட்டில்மெண்ட் வேலை முடியவில்லை என்று கூறலாம். அது வரை 4, 5 ஆண்டுகளுக்கு ஏழை விவசாயிகள் வரி கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருப்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1971 சூலை 7]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

கடைசியாக ஒரு வார்த்தை மட்டும் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். ஆண்டு தோறும் தயாரிக்கப்படும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் மாவட்ட வாரியாக நிதி ஒதுக்கப்பட வேண்டும். அப்படி ஒதுக்கப்பட்டால், ஆங்காங்கு இருக்கின்ற வட்டார வளர்ச்சி மன்றங்களைக் கூட்டி, கலெக்டர்கள் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை வைத்துக் கொண்டு எந்தெந்த திட்டங்கள் போட வேண்டும் என்பதைக் கண்டறிந்து நல்ல முறையில் பயன்படுத்த முடியும். இனிமேலாவது, இப்போது இருக்கின்ற முறையை மாற்றி, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் இத்தனை லட்சம், கோடி என்று ஒதுக்கினால் தற்போது இருக்கின்ற குறை நீங்கும். ஒரு ஜில்லாவுக்கு அதிகம், இன்னொரு ஜில்லாவுக்கு குறைவு என்ற குறை இருக்காது. நான் கூறுகின்ற முறையைக் கையாண்டால் அந்தக் குறையைக் களைய முடியும் என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தில் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஓரிரு கருத்துக்கள் நான் இங்கு கூறுவதற்கு விரும்புகிறேன்.

முதலில் நிலவரியை 5 ஏக்கருக்கு மேல் உள்ள எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று இந்த அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நில வரியை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறது. பொதுவாக வெளி மாநிலங்கள், குறிப்பாக உத்தரப்பிரதேசத்தில் இந்த நில வரி 6½ ஏக்கர் வரை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். நஞ்சைக்கு முழுமையாக நிலவரியை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 5 ஏக்கருக்கு மட்டும் தான் ரத்து என்பது பொருத்தமல்ல என்பதையும் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் வேளாண்மை வருமான வரி போடுவதற்கு அரசாங்கம் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறது. நிச்சயமாக இது ஒரு "சிலாப்" முறையில் வரும். அது ஒரு நேர் முகவரியாக இருக்கிறது என்பதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. இந்த வேளாண்மை வருமான வரியைப்போட திட்டம் போட்டு விட்டு, அதே நேரத்தில் நில வரியும் போடவேண்டுமா என்பதை அரசாங்கம் ஆழ்ந்து கவனிக்க வேண்டும். அப்படி செய்வதென்றால், விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற கருத்தினை மட்டும் நான் கூற விரும்புகிறேன். எப்படி இந்தச் சட்டம் திருத்தியமைக்கப்பட போகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கமாக கூறுவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

இப்போது கன்னியாகுமரியில் வேளாண்மைத் துறையில் பழைய திருவாங்கூர்-கொச்சி அரசு முறையில் வருமான வரி விதிக்கப்பட்டு வருகிறது, இனியும் அதே முறையைக் கையாளப்போகிறார்களா, அல்லது சென்னை மாநிலத்தின் ஏனைய பகுதிகளுக்கு உள்ள முறையை அமல் படுத்தப்போகிறார்களா என்பதை விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த "கம்பவுண்டிங்" முறையை நீடித்து வைத்திருப்பீர்களா அல்லது அதைத் திரும்பப் பெற்றுக்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 சூலை 7]

கொள்வீர்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். ஏன் நிலவரி கூடாது என்பதைப்பற்றி இங்கு முன்பு பேசியவர்கள் எல்லாம் கூறினார்கள். சர்க்காருக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் வருவாய் வருகிறது. இந்த வரியை ரத்து செய்வது பொருத்தமா, அல்லவா என்று பின்னால் ஆலோசனை செய்யவேண்டும். எப்போது புஞ்சைக்கு வரி இல்லை என்று சொல்லுகிறோமோ, அதே நியாயம் தான் நஞ்சைக்கும் பொருந்தும் என்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தங்கள் தங்கள் மாவட்டம் பிற்பட்ட மாவட்டம் என்று உத்வேகமாக, உணர்ச்சி வசப்பட்டு பல அங்கத்தினர்கள் அவர்களுடைய கருத்துக்களை கூறினார்கள். பொதுவாகப் பார்க்கின்ற போது, ஒரு சில மாவட்டங்களைத் தவிர, எல்லா மாவட்டங்களிலும் பல வளர்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்கு அரசாங்கம் முனைந்துள்ளது. ஒரு சில மாவட்டங்கள்தான் பிற்பட்ட மாவட்டங்கள் என்று கருதப்பட்டாலும், இன்று மற்ற பகுதிகளிலும் வறட்சி மிகுந்திருக்கிறது. வட ஆற்காடு, திருநெல்வேலி, இராமநாத புரம் போன்ற ஜில்லாக்கள் முழுமையான அளவில் வறட்சிப் பகுதிகளாக இருக்கலாம். எந்த எந்த ஜில்லாக்களில், எந்த எந்த பகுதிகளில் வறட்சி நிலை இருக்கிறது என்று ஆராய்ந்து அங்கெல்லாம் பஞ்சத்தாயர் தணிப்புப் பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். எந்தப் பகுதியில் எந்த ஜில்லாவில் இருந்தாலும் நியாயமான முறையில் இப்பணிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த மாவட்டங்களின் எல்லைகளை எல்லாம் திருத்தி அமைப்பதற்கு பல அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். எல்லைக் கோடுகளை திருத்தியமைப்பது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும். நிர்வாகச் செலவு ஒரு வேளை அதிகமாக இருந்தாலும், சில சமயம் மத்திய அரசாங்கத்தின் கிராண்டுகளை சரியான அடிப்படையில் பெற முடியாமல் போய் விடுகிறது. போதிய அளவில் மாவட்டங்களுக்கு நியாயம் வழங்க முடியவில்லை என்பதை அமைச்சர் பெரு மக்களே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களை இரண்டாகப் பிரித்து ஒரு நல்ல அமைப்பு ஏற்படுத்தினால், மிகவும் வசதியாக இருக்கும். இப்போது கலெக்டர், டி.ஆர்.ஓ. இவர்கள் எல்லாம் அதிகாரத்தைப் பிரித்து வைத்துக்கொள்ளலாம். சிறு சிறு அமைப்புகளாக இருந்தால், வளர்ச்சிப் பணியிலே அதிகமான அக்கறை செலுத்த முடியும்.

ஐமா பந்தி பற்றி எங்களுடைய கருத்து, அது மிகவும் தொன்று தொட்டு வந்த முறை, அது நல்லது, தேவைதான் என்பதாகும். கிராமந்தர மக்களுக்கு இருக்கிற குறைகளை எல்லாம் தீர்த்துக் கொள்வதற்கும், பட்டாக்களை திருத்தி மாற்றி அமைத்துக் கொள்வதற்கும் இது மிகவும் வசதி. அது மட்டுமல்ல. Demand collections, balance கணக்கு வழக்குகளை அங்கேயே தீர்த்துக் கொள்வதில் ஒரு சௌகரியமும் உண்டு. ஐமாபந்தி முறையை அடியோடு எடுக்கப் போகிறார்களா என்ற கொள்கை விளக்கம் தருமாறு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1971 சூலை 7] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

ரெவினியூ போர்டு முறை ஒழிக்கப்படுமென்று கூறியதை புனர் பரிசீலனை செய்யப்போகிறார்களா, அது இருக்கப் போகிறதா. இல்லையா என்பதற்கு விளக்கம் தேவை. ரெவினியூ போர்டு சூப்பர் செகரடேரியட்டாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த அமைப்பு தேவை இல்லை என்ற கருத்தை இங்கே பலர் எடுத்துக் கூறினார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் இதை ஒயிட் எலிபென்ட் டாக இருக்கிறது என்று கூட எடுத்துக் கூறினார்கள். இந்தமாதிரி நிர்வாக அமைப்பு திருத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால், அரசாங்கம் அவ்வாறு மாற்றுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிராமாந்தரங்களிலே ஏழை எளிய மக்களுக்கு மனு நீதி நாள் எல்லாம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். கூட்டுறவு வங்கிகளில் லோன் போட வேண்டுமென்றால், மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. கூட்டுப் பட்டா இருந்தால், மற்றவர்களும் போட்டால்தான் பணம் பெற முடிகிறது. இந்த மாதிரி கஷ்டங்களை நிவர்த்தித்து விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டெம்பரரிமாகப் பல்லாண்டு காலமாக வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறவர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்படக் கூடாது. அவர்களை உடனடியாக வேறு ஏதாவது போஸ்ட்களிலே பர்மனென்டாக அமர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது பல இடங்களிலே புறம்போக்கு நிலங்களை எல்லாம் பட்டா போட்டுக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்க ரிகார்டுகளில் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இடங்களுக்கு அதிகமாகவே, புறம்போக்கு நிலங்களை ஆக்கிரமித்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒருவருக்கு 69 ஏக்கருக்குப் பட்டா இருக்கிறது என்றால், அவர் அனுபோகத்தில் இருப்பது மேலும் ஒரு 10, 15 ஏக்கர் பக்கத்து புறம்போக்கு நிலங்கள். இப்படி ஆக்கிரமித்து வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து நிலங்களைப் பிரித்து வேறு நபர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும், அல்லது அவர்கள் பேருக்கே கொடுக்க வேண்டுமென்றால், அவர்கள் பேருக்கே கொடுக்க வேண்டும். என்னைப் பொறுத்தவரை அவைகளை ஏழைகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது தான் பொறுத்தம் என்று சொல்வேன்.

போர்ட் ஸ்டான்டிங் ஆர்டர்ஸ் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கப் படவேண்டும். 1956-க்குப் பிறகு தமிழ்நாட்டுடன் இணைந்த பிரதேசத்திற்கு அந்த விதிகள் விஸ்தரிக்கப்படாததால், அந்த மக்களுக்கு சில சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. எங்கள் பகுதியில் குத்தகை பாட்டம் என்ற விதிமுறை இருக்கிறது. பாட்டம் தான் கொடுக்க முடியும்.

தக்கனை என்ற ஒரு பகுதியிலே உதயகிரி என்று ஒரு கோட்டை இருக்கிறது. அங்கே சர்க்காருக்குச் சொந்தமான பூமி இருக்கிறது. சுமார் 150 ஏக்கருக்கும் மேலாக. முன்பு திருவாங்கூர்-கொச்சி அரசாங்கம் ஒரு தனிப்பட்ட நபருக்கு குத்தகைக்கு பாட்டம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது அங்கே விவசாயக்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 சூலை 7]

கல்லூரி வைக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டோம். ஆனால் தனியார் கையிலே இருக்கிற அதை கையகப்படுத்த கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதை உடனடியாக கையகப்படுத்த அரசு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பஞ்சத் துயர் துடைப்பு விஷயத்தில் மாவட்ட கலெக்டர்களுக்கு ரூ. 30, ரூ. 80 இவ்வளவுதான் கொடுக்க அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. எமர்ஜென்சி விஷயத்தில் இந்தத் தொகையை அதிகமாகக் கொடுக்க அரசாங்கம் மாவட்டக் கலெக்டர்களுக்கு அதிகாரம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எல்.டி. ஆசிரியர்கள் பென்ஷன்பற்றி திரு. ஹண்டே அவர்கள் கோடிட்டுக் காட்டினார்கள். இப்போது கொடுத்திருக்கிற டி.ஏ.-யை வாழ்க்கைப் புள்ளி அடிப்படையிலே அதிகரித்துக் கொடுக்க வேண்டும். முன்பு நிச்சயித்த பென்ஷன் இன்று அதே கணக்கில் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இரண்டாம் சம்பள ஆணைக் குழுவிலே பல பரிந்துரைகள் இருக்கின்றன. போதிய அளவில் நீதி வழங்கப் படவில்லை என்று பல முறை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

திருவாங்கூர்-கொச்சியிலே இருந்து மாற்றப்பட்ட ஒரு சில உத்தியோகஸ்தர்கள் அன்று இருந்த திருவாங்கூர்-கொச்சி ரூல்ஸ்படி அவர்களுக்கு பென்ஷன் மிகவும் குறைவாகக் கிடைக்கிறது. இப்போது கேரளத்தில் விதி முறைகள் மாற்றப்பட்டு விட்டன. இங்கும் மாற்றப்பட்டு விட்டன. எனவே, அவர்கள் இன்னும் குறைந்த பென்ஷன் வாங்க வேண்டுமா என்பதைப்பற்றி அரசு புனர் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் உழைப்பின் மதிப்பை இந்த இக்கட்டான சூழ்நிலையில் நாம் மறந்து விடக் கூடாது.

ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்கள் அத்தகையோர் பலர் இருக்கிறார்கள். தனியார் துறை ஆசிரியர்களுக்கு எந்த விதமான பென்ஷனும் இல்லை. முன்பு இருந்த அடிப்படையில்தான் இப்போதும் ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு பென்ஷன் அளிக்கப்படுகிறது. இந்தக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் ஒரு மாவட்டத்திற்கு இவ்வளவு பேருக்குத்தான் முதியோர் பென்ஷன் என்று ஒரு கணக்கு இல்லாமல், யாருக்கு எல்லாம் தகுதி இருக்கிறதோ, அவர்களுக்கு எல்லாம் பென்ஷன் என்ற அடிப்படை பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைக் காலாகாலங்களில் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தை நான் இங்கே எடுத்துக்கூற வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தில் பல மாறுதல்கள் ஏற்படப் போகின்றன என்பதை இந்த அறிக்கையில் பார்த்து அறிகின்றேன். முன்பு ரெவின்யூ அமைச்சர் தலைமையில்

1971 சூலை 7] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

ஒரு கமிட்டி இயங்கிக்கொண்டிருந்தது. அந்தக் கமிட்டி பல பரிந்துரைகளை அளித்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பரிந்துரைகளுக்கேற்ப மாற்றங்களைச் செய்யப்போகின்றார்களா? வேறு ஒரு கமிட்டி அமைத்து புனராலோசனை செய்யப் போகின்றார்களா என்பதை எடுத்துக்கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை அதிக தீவிரமானதாகக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று இங்கே பேசின உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தார்கள். நிலச்சீர்திருத்தத்திலே என்ன என்ன விதிவிலக்கை ரத்து செய்ய முடியும் என்பதை ஆழ்ந்த முறையில் சிந்திக்க வேண்டும். நிலச்சீர்திருத்தம் வருகிற காரணத்தினால், சிறு நிலங்கள் வைத்திருக்கிறவர்கள் எப்படி பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். சிறுசிறு நிலங்களை குத்தகைக்குவிட்டுவிட்டு பலர் வேறு அலுவல் காரணமாக நகரங்களுக்கு வந்துவிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் என்ன பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட இருக்கிறது என்பதை விளக்கவேண்டுமென்று கோருகிறேன். அவர்கள் எல்லாம் சிலிங் லிமிட்டுக்கு மிகக் குறைந்த நிலத்தை வைத்திருக்கிறவர்கள். ஒரு ஏக்கரா, இரண்டு ஏக்கரா 3 ஏக்கரா என்பதாக தங்கள் நிலத்தை மீட்டும் அவர்கள் ஓய்வுபெற்று கிராமங்களில் போய்த் தங்குகிற போது மீட்டுக் கொள்வதற்கான வசதி இந்தச் சட்டத்தில் செய்து தரப்படவேண்டும். அப்படி இருந்தால் தான் ஓய்வுபெற்று மிகக் குறைந்த ஓய்வு ஊதியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு கிராமம் போகிற போது விவசாயத்தில் அவர்களே நேரிடையாக ஈடுபடவும் வாய்ப்பு ஏற்படும். பதினைந்து ஏக்கரா வைத்திருக்கிறவர்களைப்பற்றி பிரச்சனை இல்லை. சிறுநிலக்காரர்கள் பிரச்சினையைத்தான் கவனிக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறேன்.

நிலச்சீர்திருத்தம் வருகிறபோது அர்பன் லாண்ட் உடமைக்கும் வரம்பு கட்டப்பட வேண்டும். கிராமப் பகுதிகளில் உள்ளவர்கள் மட்டும் பதினைந்து ஏக்கராவுக்கு மேல் வைக்கக்கூடாது என்று உச்ச வரம்பு கட்டியிருக்கிறோம். அதேசமயம் பட்டணங்களில் உள்ளவர்கள் பலரும் தாராளமாக நிலங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். பெரிய பெரிய மாடிக் கட்டடங்கள் எல்லாம் வைத்திருக்கிறார்கள். வருவாய் வருகிறது. விவசாயிகள் மட்டும் இந்த அளவுக்கு மேல் நிலம் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று உச்சவரம்பு கட்டிவிட்டு நகரங்களில் உள்ளவர்கள் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் நிலம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருப்பது சமுதாய நியதிக்கு மாறு பட்டதாக இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆதலால் அர்பன் லாண்டுகளுக்கும் உச்ச வரம்பு நிர்ணயிப்பது அவசியம்—அதற்கான நடவடிக்கைகளை அமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயம் குறிப்பிட்டுக் கூற விரும்புகிறேன். முத்திரைத்தாள் சட்டத்தைத் திருத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்காக அதிகாரிகள் எல்லாம் நியமனம் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக போடப்பட்ட ஸ்பெஷல் தாசில்தார்கள் எல்லாம் வாலயுவேஷன் தயார் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக சில பகுதி

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1971 சூலை 7]

களில் ஏற்படுகிற கஷ்டத்தை நாம் பார்க்கவேண்டும். அதிகமாக வால்யுவேஷனை நிர்ணயித்துவிடுவதால், சாதாரண ஏழை எளிய விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பெரிய நிலம் படைத் தவர்களுக்கு ஒருகால் கஷ்டம் இருக்காது. ஏழைகள் வெகுவாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே மதிப்பீடுகள் நிர்ணயிப்பதில் கவனித்துப்பார்த்து செயல் படவேண்டும். பொதுவாக ஒரு கிராமத்தில் அருகில் இருக்கும் நிலம் தள்ளி இருக்கக்கூடியவை இவை எல்லாம் பார்த்து சலுகை காட்ட வேண்டுமென்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் சிறுதொகை ஸ்டாம்ப் பேப்பர்கள் கிடைப்பது மிகமிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. முன்பு ஸ்டாம்ப் பேப்பர் கிடைக்கா விட்டாலும் சலான் முறைப்படி பணத்தைக் கட்டிவிட்டால், ரிஜிஸ்ட்ரேஷனில் தங்குதடை இருக்காது என்று ஆணை பிறப்பித் தார்கள். சிறுதொகை ஸ்டாம்ப் கிடைப்பதுதான் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் கொண்டு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இதுபோல சிறுதொகைக் கான முத்திரைத்தாள் எந்த இடத்தில் கிடைக்கவில்லை என்கிற விவரத்தைச் சொல்ல வேண்டும். காரணம் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் முத்திரைத்தாள் எந்த இடத்திலும் கிடைக்க வில்லை என்கிற புராளுக்கே இடம் இல்லாதபடி எல்லா இடங்களிலும் கிடைக்க ஏற்பாடு நல்லமுறையில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா இடங்களிலும் தாராளமாகக் கிடைக்கிறது என்பதுதான் என்னிடத்தில் உள்ள தகவல்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: எங்கள் மாவட்டத்தில் இருக்கிற சில சப்ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆபீஸ்களில் கிடைப்பதில்லை என்பதைத்தான் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அர்பன் லாண்டு டாக்ஸ் ஒரு க்ரவுண்டுக்கு விலக்கு என்பது இல்லாது 1½ க்ரவுண்டுக்கு விலக்கு என்பதாக அளிக்க வேண்டுமென்று பலரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இன்னும் அதை 1½ க்ரவுண்டுக்குப் பதிலாக 2 க்ரவுண்டு என்று வைத்தாலும் ஆட்சேபணையில்லை. அதற்குமேல் ஸ்லாப் வைத்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் மறுக்க வில்லை.

மனுநீதி நாள் வைத்திருக்கிறோம், காலதாமதமாகாது பல காரியங்கள் கவனிக்கப்படும் என்றார்கள். ஒரு மனுக் கொடுத்தால் இத்தனை நாளைக்குள்ளாக பைசல் செய்ய வேண்டும், அவர்களுக்கு பதில் அனுப்பப்படவேண்டும் என்கிற விதிமுறை இருந்தால்தான் அதுசரியான முறையில் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் கலெக்டருக்கு, ஆர்.டி.ஓ.க்கு மனுக்கள் கொடுத்தால், உடனடியாக அதற்கு ஒரு ரிப்பை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

1971 சூலை 7] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

ரெவின்யூ இலாக்கா அதிகாரிகளே ஆக்கப்பணிகள் அனைத்திலும் ஈடுபடுகிற காரணத்தினால், அங்கு ஏற்படுகிற காலதாமதம் மக்கள் மனத்தைப் புண்படுத்தும். அங்கே காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க அரசு எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இன்னும் பஞ்ச நிவாரணத்தைப்பற்றி நான் முன்பு எடுத்துக் கூறினேன். பஞ்ச நிவாரணமாக இன்னும் பல பகுதிகளிலே அதிகமான பணத்தைச் செலவழிக்க வேண்டும் என்பதை நான் இங்கு வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். உதாரணமாக ராதாபுரம், சங்கரன்கோயில் போன்ற பகுதிகளில் வறட்சி நிலைமை நீடிக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் அதிகமாகக் கடன்களை வசூல் செய்யாமல் தள்ளிப் போட வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பெரிய ரெவின்யூ கிராமங்களை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

நான் முக்கியமாகக் கூறுவது நிலவரியை அப்படியே எடுத்துவிட வேண்டும் ஐந்து ஏக்கரா என்று வைத்தால் கூடப் போதாது. வேளாண்மைக்கு வருமான வரிச் சட்டம் வருகிற காரணத்தினால், நிலவரியை முழுமையாக எடுத்துக்கொள்வது பொருத்தமாக இருக்கும். இதை நியாயத்தின் அடிப்படையில் செய்ய வேண்டும். எல்லாக் கட்சிகளும் தேர்தல் அறிக்கையில் இதை எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இதில் டைரெக்ட் டாக்ஸ் போட வாய்ப்பு இருக்கிற காரணத்தினால், நிலவரி அனைத்தையுமே எடுப்பதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றும், இன்றும் ஏறக்குறைய 9 மாவியங்களின் மீது மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நிறைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது—கொடுக்கப்பட்ட அதனை வெட்டுத் தீர்மானங்களின் கருத்தையும் நிச்சயம் அரசு பரிசீலிக்கும் என்கிற உத்தரவாதத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அங்கத்தினர்கள் இங்கு பேசினார்கள். எல்லோருடைய கருத்துக்களையும் நான் கவனித்து இருக்கிறேன். சில கருத்துக்களுக்கு மட்டும் நான் பதில் சொல்கிறபோது மற்றவர்கள் பேச்சு அலட்சியப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது என்று கொள்ளக் கூடாது. எல்லோருடைய கருத்துக்களையும் அரசாங்கம் கவனத்தில் கொள்ளும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாகப் பேசிய மதிப்பிற்குரிய திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் வேளாண்மைக்கு வருமானவரி இருக்கிற காரணத்தினால் 5 ஏக்கருக்குள் என்று இல்லை—நில வரி முழுமையுமே எடுத்துவிட

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1971 ஜூலை 7]

வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி எல்லாக் கட்சிகளும் அழுத்தத் திருத்தமாகச் சொல்லியிருக்கின்றன என்றார்கள். ஆனால் அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது அதைப்பற்றிப் பரிசீலிப்பதற்கு இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்வதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

மாவட்ட எல்லைக் கோடுகளையெல்லாம் மாற்றியமைப்பதைப் பற்றி பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தற்பொழுதுள்ள எல்லைக்கோடுகளை மாற்றியமைக்கின்ற செயற்குறிப்பு எதுவும் இல்லை. பெரிய மாவட்டங்களை இரண்டு மாவட்டங்களாகப் பிரித்துச் செயல்பட வேண்டுமென்று சிலர் கூறினார்கள். ஏற்கனவே நிர்வாக வசதிக்காகத்தான் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் கலெக்டர், டி.ஆர்.ஓ. இன்னும் அவர்களின்கீழ் பி.ஏ.க்கள் எல்லாம் போடப்பட்டிருக்கின்றனர். சில நேரங்களில் அவர்களுக்கேகூட உரிய வேலை இல்லை என்ற நிலைமையும் வருகின்றது. எனவே மாவட்டங்களை இரண்டாக்குவது தேவையில்லை என்று அரசு கருதுகிறது.

ஐமாபந்தி பற்றிப் பல உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுடைய மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற முறையை எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். சென்ற ஆண்டே ஐமாபந்தி ஒழிப்புத் திட்டத்தின்படி ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், ஒவ்வொரு வட்டத்திலேயும் அந்த முறையை ஒழித்துவிட பைலட் ஸ்கீமாக ஏற்படுத்தினோம். அதைப் பற்றிய அறிக்கைகள் இப்பொழுது வந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஐமாபந்தி முறை பழைய முறை, அதை ஒழிக்க வேண்டுமென்று கருதாமல் ஐமாபந்தி முறையில் உள்ள குறைகளைக் களைவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். இங்கே பேசியவர்களில் கூட சிலர் ஒழிக்க வேண்டுமென்று பேசினார்கள், சிலர் ஒழிக்கக் கூடாது என்று பேசினார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும் கூட முரண்பட்ட கருத்துக்களைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இந்த முறையை ஒழிக்கக் கூடாது, வேறு ஏதாவது சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சில அதிகாரிகளிடமிருந்தும் இன்னும் அறிக்கைகள் கிடைக்கவில்லை. அவையெல்லாம் வந்த பிறகு அரசு நிதானமாக முடிவு செய்யலாம். ஒரு கட்டத்திலிருந்து இன்னொரு கட்டத்திற்குத் தாண்டும்பொழுது பொறுமையோடு செய்ய வேண்டும், அவசரப்பட்டுச் செய்வதால் வரும் பின்விளைவுகளையும் கவனிக்க வேண்டும். எனவே, அரசு நிதானமாக இதிலே ஒரு முடிவு செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே பட்டாக்கள் கொடுக்கப்படவில்லை என்றும் ஜேம்ஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இன்னும் அங்கே சர்வே நடந்து முடியவில்லை. இப்பொழுதுதான் சர்வே நடந்து முடிந்திருக்கிறது. 30-6-1971-ல்தான் முடிந்து இருக்கிறதும். அந்த சர்வே படி இம்ப்ளிமெண்ட் பண்ணுவதாக இருக்கிறோம். அங்கேயுள்ள அதிகாரிகள் தமிழ்நாட்டு சர்வே முறை பற்றித் தெரியாதவர்களாக.....

1971 சூலை 7]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: ஏற்கனவே திருவிதாங்கூர் சர்க்காரால் அங்கே சர்வே செய்யப்பட்டு அந்த சர்வே ரிக்கார்டுகள் எல்லாம் அங்கேயுள்ள ரெவின்யூ அதிகாரிகளிடம் இருக்கின்றன. அதன் அடிப்படையிலாவது பட்டாக்கள் அளிக்க என்ன சங்கடங்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இப்பொழுது சர்வே முடிந்து விட்டது என்று சொன்னேன். அங்கேயுள்ள ரெவின்யூ அதிகாரிகளுக்கு இங்கே உள்ள முறை தெரியாததால் அவர்களை இங்கேயுள்ள வேறு மாவட்டங்களுக்குக் கொண்டுவந்து 6 மாதம் 3 மாதம் என்று டிரெயினிங் கொடுத்து, அந்த முறையை அதற்குப் பிறகு அங்கே அமலாக்கலாம் என்ற நிலைமை பரிசீலனையில் இருக்கிறது. நிச்சயம் அங்கேயுள்ளவர்களுக்குப் பட்டாக்கள் கொடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தம் பற்றிய குழு மீண்டும் புதுப்பிக்கப்படுமா என்று கேட்டார்கள். ஏற்கனவே நியமிக்கப்பட்ட குழு சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத்தொடரோடு முடிந்துவிட்டது. மீண்டும் அந்தக் குழு புதுப்பிக்கப்படுவதற்கு யார் யார் அந்தக் குழுவிலே உறுப்பினர்களாக இருப்பார்கள் என்ற தீர்மானம் இங்கே வர இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அந்தச் சட்டத்தைப்பற்றிப் பேசும்பொழுது விதிவிலக்குகளில் எதை எதை விலக்கலாம் என்பதை ஏற்கனவே போடப்பட்டிருந்த குழு ஆராய்ந்து முடிவுகள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று தெரிவிக்கப் பட்டிருந்தது. ஏற்கனவே இருந்த குழு இடைக்கால அறிக்கையாக கரும்புத் தோட்டத்திற்கும் மேய்ச்சல் காட்டிற்கும் உள்ள விதிவிலக்கை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று சிபாரிசுகள் செய்தது. அதைப்பற்றிய சட்டமும் இந்தக் கூட்டத்தொடரிலே வர இருக்கிறது.

கைட்டைன்னை கிராம அதிகாரிகள் சரியாகப் பின்பற்றுவதில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். கைட்டைன்னை படி சரியாக நடக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அதைக் கவனித்து வருகிறார்கள்.

எம்.எல்.ஏக்கள், கலெக்டர்களுக்கு, கோட்டாட்சித் தலைவர்களுக்கு, வட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்குக் கடிதங்கள் எழுதினால் பதில் எழுதுவதில்லை என்ற புகார் வந்திருக்கிறது. எம்.எல்.ஏ.-க்கள் அப்படி அதிகாரிகளுக்குக் கடிதங்கள் எழுதினால் அவர்கள் பதில் எழுதவேண்டுமென்று இப்பொழுதே கூட உத்திரவு இருக்கிறது. இருந்தாலும் அது மீண்டும் புதுப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நேற்றைய தினத்தில் பேசிய சில உறுப்பினர்கள் கிராம அதிகாரிகள் ஏதோ ஒரு சட்ட விரோதமான கூட்டம் என்பதுபோல் பேசினார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் அப்படிப் பேசுவது சரியல்ல என்று தெரிவித்தார்கள். அதற்குப் பிறகும் கூட அப்படியே குற்றஞ்சாட்டிப் பேசினார்கள் சிலர். கணக்குப்பிள்ளை, மணியக்காரர், தோட்டி,

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1971 சூலை 7]

தலையாரி யாராய் இருந்தாலும் தவறு செய்திருந்தால் அதைப் பற்றி அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொதுவாகக் குற்றம் சாட்டுவது சரியாகாது.

நேற்றைய தினம் திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் லோக்கல் போர்ட்டில், குறிப்பாக கார்ப்பரேஷனுக்குக் கொடுத்த கடனை தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தாராளமாகக் கேட்டார்கள். சட்ட மன்ற உறுப்பினராக அவர்கள் இருந்து பேசவேண்டும், கார்ப்பரேஷன் உறுப்பினராகப் பேசக் கூடாது. இங்கே இருக்கிற பொறுப்பிலே இருந்து பேசும்பொழுது கார்ப்பரேஷனுக்குக் கொடுத்திருக்கிற கடனைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I represent a constituency, T. Nagar Assembly constituency.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, எல்லோரும்தான் ஒவ்வொரு தொகுதியிலிருந்தும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள். சென்னையிலே 12 தொகுதியிலிருந்தும் வந்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படிச் சொல்வதில் தவறு இல்லை. கடனை எப்படி வசூலிப்பது என்று சொல்லாமல் கார்ப்பரேஷன் திவால் ஆகிவிட்டதுபோல கடனைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். எப்படி கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்ற கடனை வசூலிக்க வேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டுமென்றுதான் சொன்னேன். எனவே, கடனை ரத்து செய்வதற்கு அரசாங்கத்திற்கு யோசனை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒரு மாவட்டத்திற்கு இரண்டு கலெக்டர்கள் போடவேண்டுமென்று சில உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே ரெவின்யூக் கென்று தனி அதிகாரி, விஸ்தரிப்புக்கென்று தனி அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டிருப்பதால், அதற்கு அவசியமில்லை.

பட்டாக்கள் கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஆகிறது என்று திரு. பரந்தாமன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். காலதாமதம் ஏற்படக் கூடாது என்று அதிகாரிகளுக்கு சுற்றறிக்கை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது, எனவே காலதாமதம் ஏற்படாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம் அவர்கள் மாவட்ட வளர்ச்சி குழுவிற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலைவராக இருக்கக் கூடாது என்றும் வேறு பிரதிநிதியைப் போடவேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழு அந்த மாவட்டத்திலே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றி விவாதிக்கின்ற குழுதானே ஒழிய செயல்படுகின்ற குழுவல்ல. எனவே அதை மாற்றி நான்-அபிஷியலைத் தலைவராக போடுவதாக இல்லை. காரணம் செயல்படுகின்ற குழுவல்ல அது, என்ன என்ன வேலைகள் அந்த மாவட்டத்திலே நடந்திருக்கின்றன என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்கும் ஆலோசனைக் குழுதான் அது. எனவே அதற்கு அவசியம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1971 சூலை 7] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

கடன்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்றும் ரத்துச் செய்ய வேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டது. நாம் வாங்கியிருக்கிற இடங்களில் அவர்களும் ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று நாம் சொல்ல முடியாது. அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிற கடன்களையும் ரத்துச் செய்ய முடியாது. பஞ்சத்தின் காரணமாக இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து மழை பெய்யாமல் இருந்தால் அதைப்பற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் சிபாரிசு செய்தால் அரசாங்கம் கவனிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திப்பிடித்து எரிந்த வீடுகளுக்கு ஐநூறு ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிக் கொடுத்தால், சாதாரண வீடுகள் தானாக எரிய ஆரம்பித்து விடும் (சிரிப்பு) முன்னால் இருந்த அரசு 30 ரூபாய் வீட்டுக்காகவும், 10 ரூபாய் துணிக்காகவும் என்று மொத்தம் 40 ரூபாய் கொடுத்தது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகு வீட்டுக்காக 30 ரூபாய் என்று இருந்ததை 60 ரூபாயாகவும், துணிக்காக 10 ரூபாய் என்று இருந்ததை 20 ரூபாயாகவும் உயர்த்தி யிருக்கிறார்கள். அங்கிருக்கும் கோட்டாட்சித் தலைவரவர்களே அங்கே புறம்போக்கு நிலமோ, மரங்களோயிருந்தால் வெட்டிக் கொள்ளவும் அனுமதிக்கிறார்கள். 80 ரூபாய்க்கு மேல் உயர்த்துவதாக இல்லை, மற்றவர்களுக்கு அந்தத் திட்டத்தை விரிவு படுத்துவதாகவும் இல்லை.

திரு. கருணநாதன் அவர்கள் குந்தாவினால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்குப் பட்டா வழங்கவில்லை, நிலம் சொந்தமாக இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்தப் புகாரைப்பற்றி விசாரிப்போம். அவர்களுக்கு உள்ளபடியே நிலம் வழங்கப்படாமல் இருந்தால், வேறு நிலம் வழங்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

நில அடைமானம். ஏற்கனவே 5 ஏக்கர் புஞ்சையும், 3 ஏக்கர் நஞ்சையும் செய்யலாம் என்று, நிலமற்ற ஏழைகளுக்குச் செய்யலாம் என்று சட்டம் விதித்திருந்தோம். இப்பொழுது நிலத்தின் பரப்பளவு குறைந்து கொண்டே வருவதாலும், பரவலாக நிறைய பேர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டி இருப்பதாலும் 5 ஏக்கர், 3 ஏக்கர் என்றிருப்பதை 3 ஏக்கர், 1½ ஏக்கர் என்று குறைத்திருக்கிறது. வயபிள் யூனிட் வராதது என்று சொல்கிறார்கள். 3 ஏக்கர் புஞ்சையும், 1½ ஏக்கர் நஞ்சை நிலத்தையும் வைத்துக்கொள்ளாமல் 1 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் அந்த வயபிள் யூனிட் இல்லை என்பதற்காக விற்றுவிட்டுப் போவதில்லை, வேறுவழி யில்லாமல் குறைவாகக் கொடுப்பதில் தவறு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆர்.ம.ஓ. தலைமை வகிக்கும் அட்ஹாக் கமிட்டி பற்றி விவாதிப் பது நேற்றுமுன்தினம் உள்ளாட்சி மானியத்தில் விவாதிக்கப் பட்டிருக்க வேண்டிய பிரச்சினையாகும். அது உள்ளாட்சித் துறை சம்பந்தப்பட்ட விவகாரம்.

மாவட்டங்களின் அளவை மக்கள் தொகைக்கு ஏற்றவாறு அமைக்க வேண்டுமென்றெல்லாம் நண்பர் திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இருக்கின்ற மாவட்டங்களைப் பெரிய

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1971 சூலை 7]

தாகவோ அல்லது சிறியதாகவோ ஆக்கும் யோசனை, செயற்குறிப்பு தற்போதைக்கு இல்லை. ஆனாலும் அது ஆலோசிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் வெட்டப்பட்ட குழாய்கிணறுகள் வேலை செய்யவில்லை, பழைய குழாய்களைப் போட்டு ஏமாற்றியது போன்ற கருத்தை திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது எப்படிப் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. எனவே ஒரு இடத்தில் அப்படி நடந்திருந்தால், அந்தத் தவற்றைக் குறிப்பிட்டு அங்கத்தினர் அவர்கள் எழுதினால் விசாரிக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : ஓர் இடம் என்று சொல்லவில்லை. பரவலாக, பஞ்ச நிவாரணத்தின்பொழுது போடப்பட்ட எல்லாக் குழாய்களும் அப்படி இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : எல்லாயிடங்களிலும் தண்ணீர் வரவில்லை என்று சொன்னால் ஆட்சி மன்றத் தலைவரிடம் விசாரிக்கிறேன். அப்படி இருப்பதற்கு நியாயமில்லை, இருக்க முடியாது என்று நம்புகிறேன்.

நேற்று பேசும்பொழுது அரசு அலுவலர்கள் வேலை செய்யாது கட்சிக் கண்ணேட்டத்தில் சுற்றி உட்கார்ந்து கொண்டு செய்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. எப்பொழுது, எங்கே என்று கேட்டதற்குக் குறிப்பாகச் சொல்லவில்லை. கட்சிக் கண்ணேட்டத்துடன் அதிகாரிகள் நடந்து கொள்ளவில்லை. வெட்டுத் தீர்மானம் கூட ஒருவர் கொடுத்திருக்கிறார். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கட்சிக் கண்ணேட்டத்தோடு நடந்து கொள்ளக் கூடாது என்ற கருத்தில். அவர் மட்டுமல்ல, அரசு அலுவலில் உள்ள எந்த அதிகாரியும் கட்சிக் கண்ணேட்டத்துடன் நடந்து கொள்ளக் கூடாது, அது எந்தக் கட்சிக் கண்ணேட்டமாகயிருந்தாலும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு மட்டும்தான் அவர் ஆதரவாக இருக்கக் கூடாது என்று விதி அல்ல. எந்த ஒரு கட்சிக்கும் ஆதரவாக அவர் இருக்கக்கூடாது. தனிப்பட்ட கொள்கை இருந்தால், அதை மனத்திலே வைத்துக் கொள்வதில் தவறு இல்லை, ஆனால் கட்சிக் கண்ணேட்டத்தோடு எந்த அதிகாரி ஈடுபட்டாலும் அதுபற்றி நிரூபிக்கப்பட்டால், தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மனுநீதி முறையைப்பற்றி எல்லா அங்கத்தினர்களும் பாராட்டிப் பேசினார்கள். ஆனால் சிலர், திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களும் மற்றபடி திரு. ஜப்பார் அவர்கள் என்று நினைக்கிறேன், இவையெல்லாம் நாடகம், சரியாக வரவில்லை என்று குறைப்பட்டுக் கொண்டார்கள். மனுநீதி திட்டம் எல்லாம் நாடகம் அல்ல, மக்களுக்கு நீதி வழங்க, மனுக்களை வாங்கி உத்தரவு போடச் சொல்லுகிறோம். அது நாடகமாக அவர்களுக்குத் தெரிந்தால் நான் வருத்தப்பட மாட்டேன். பார்க்கிறவர்களின் கண்களின் கோளாறே தவிர, திட்டத்திலே கோளாறு கிடையாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தண்டத் தீர்வையைப் பற்றி எல்லா அங்கத்தினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் வித்தியாசப்பட்டுக்

1971 சூலை 7]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

கொண்டிருக்கிறது. தண்டத் தீர்வையில் பல ரகங்கள், பல விதங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. தண்ணீர் எடுப்பது ஒருவிதம், புறம் போக்கு நிலத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருப்பது ஒருவிதம், தண்ணீர் எடுத்து யாருக்காவது விற்பது ஒருவிதம். இப்படிப் பல விதமாகப் பலயிடங்களில் இருக்கின்றன. தண்டத் தீர்வை விதிப்பதைக் குறைக்க வேண்டுமென்றால், தண்டனைத் தீர்வையாக இருக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். குற்றம் செய்பவர்களுக்கு விதிக்கும் தண்டனைத் தீர்வை என்று நான் தெரிவித்திருக்கிறேன். யாரையும் கேட்காமல் அரசாங்கத்தின் தண்ணீரை, சம்பந்தப்படாதவர்கள், தண்ணீர் உள்ள இடத்திலே எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். அதனால் கீழ் ஆயக்கட்டுக்காரர்களுக்குத் தண்ணீர் போகவில்லை, அவர்கள் நீதிமன்றங்களுக்குப் போகிறார்கள். எனவே அவர்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்பதற்காகத் தண்டத் தீர்வை விதிக்கப்படுகிறது. இன்றைக்கு வந்திருக்கின்ற செய்திப்படி சேலம் மாவட்டத்திலே தண்ணீர் தீர்வை கொடுக்கக்கூடாது என்று சிலர் செய்கிறார்கள் என்றெல்லாம் கூறுவதாகச் செய்திகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. நான் அவர்களுக்கெல்லாம் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது தண்டத் தீர்வைபற்றி ஏற்கனவே முதலமைச்சர் அவர்களோடு பேசப்பட்டுள்ளது. யார் அதைத் தடுத்தாலும் தவறுதான்.

சேலம், மற்ற மாவட்டங்களில் இப்பொழுது நடந்து வருகின்றன. இதிலுள்ள கோளாறுபற்றி வற்புறுத்திக் கூறுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன். முன்கூட்டியே அங்கத்தினர்கள் தெரிந்து வைத்திருப்பது நல்லது என்பதற்காகக் கூறுகிறேன். சேலம், கோவை மாவட்டங்களிலே ஒடும் காலிரியாற்று நீரை எடுத்து விற்கிறார்கள். சிலர் 5 செண்ட் பூமிதான் வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரேவொரு குழாயைப்போட்டு, படுகையாற்றுக்கும் குழாய்க்கும் இடையே பைப்பு போட்டு, 50 ஹார்பஸ்பவர் மோட்டார் வைத்து 60 அடிக்கு உயரத்திற்கு டேங்க் சுட்டி அங்கு டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர் மூலம் 3 மைல், 15 மைல் தூரத்திற்குக் குழாய்மூலம் கொண்டுபோய் விலைக்கு விற்கிறார்கள். சேலம் மாவட்டத்திலும், கோவை மாவட்டத்திலும் சில இடங்களில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சேலம் மாவட்டத்தில் பார்த்தால் பெரிய தொழிற்சாலை போன்று காட்சியளிக்கும். பெரிய படங்கனையெல்லாம் கொண்டுவந்து, அதை முதலமைச்சரவர்கள் பார்த்தார்கள். பார்ப்பதற்குப் பயங்கரமாக இருக்கிறது.

மூலதனமாக 3 லட்சம், 4 லட்சம் என்று போட்டு தண்ணீரை விலைக்கு விற்கிறார்கள். அதிலுள்ள சங்கடம் என்னவென்றால் தண்ணீரை விலைக்கு விற்கும்பொழுது தண்ணீரை உபயோகிக்கும் விவசாயிகள் அவர்களுக்கு ஒரு விலை கொடுக்கிறார்கள். அந்த விவசாயிகள் உபயோகிக்கும் தண்ணீருக்கும் தண்டத் தீர்வை விதிக்கப்படுகிறது. ஆனால் தண்ணீரை விற்பவர்கள் தப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஹைவேஸ் ரோடாகயிருந்தாலும், நேஷனல் ஹைவேஸ் ரோடாகயிருந்தாலும் குறுக்கே வெட்டிவிடுகிறார்கள். நேஷனல் ஹைவேஸ் ரோடில் நாம்கூட வெட்டுவதற்கு உரிமை இல்லை, டெல்லியைக் கேட்டுக் கொண்டுதான் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் இவர்கள் நேஷனல் ஹைவேஸ் ரோட்டிலும்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1971 சூலை 7]

குறுக்கே வெட்டி பைப்புகளை வைத்து மூடிவிடுகிறார்கள். இதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை சேலம் மாவட்டத்திலே ஒரு தொழிலாக இருக்கிறது. இதைத் தடுக்கக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டியிருக்கிறது. நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று பொதுப்பணித் துறைக்கும், மாவட்ட ஆட்சிமன்றத் தலைவருக்கும் தாக்கீது அனுப்பியிருக்கிறது. பொதுப்பணித் துறை சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்.

தண்டத் தீர்வை விதிப்பது ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒவ்வொரு விதமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரத்தின்படி 1-இலிருந்து 20 மடங்கு வரை, உயர்ந்த பட்சமாக 20 மடங்கு வரை தண்டத் தீர்வை விதிக்கலாம் என்று உத்தரவு இருக்கிறது. அதன்பேரில் சிலயிடங்களில் 20 பங்காக இருக்கலாம், சில இடங்களில் 15 பங்காக இருக்கலாம், சிலயிடங்களில் 5 பங்காகவும் இப்படி மாறிமாறி இருக்கிறது. இதற்காக அரசு புதிய யோசனை செய்து, தனித் தனி சிஸ்டத்திற்கு, மோட்டார் சிஸ்டத்திற்கு, காவிரி சிஸ்டத்திற்கு அல்லது வாய்க்கால் சிஸ்டம் என்று இப்படியிருந்தால் தனித் தனியாக ஆராய்ந்து, போர்டு மெம்பர்களை அனுப்பி சரியாக இருக்கிறதா, என்ன தீர்வை விதிக்கலாம் என்று ஆராய இருக்கிறோம். எனவே, தண்டத் தீர்வையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்வதில் அர்த்தமேயில்லை. தண்டத் தீர்வையைக் குறைப்பதன் மூலம் இன்னும் சிலர் திருட்டுத்தனமாக உபயோகிக்க துணையாக அமையும். அரசுக்கு வருமானம் வருகிறது என்பது பிரச்சினை அல்ல. கீழ் ஆயக்கட்டுக்காரர்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டுமென்பது முக்கிய காரியம். போடப்பட்டிருக்கும் தண்டத் தீர்வையை வகுலிப்பதற்கு அரசு வழிவகைகளை ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

ப.ப.
1-00

திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் பேசும்பொழுது அவர்கள் பகுதியிலே தண்டத் தீர்வை பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அங்கு பூமிக்குச் சொந்தம் இல்லாதவர்கள், காட்டுப் பகுதி நிலங்களை 15 ஏக்கர், 20 ஏக்கர், 30 ஏக்கர் என்று பிடித்து வைத்திருப்பவர்கள் விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். அந்த நிலங்களை இதுவரை அடமானம் செய்யக் கூடாது, குத்தகைக்குத்தான் விட வேண்டுமென்று இருந்தது. மேட்டூர் பகுதிக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் சென்றிருந்தபோது அந்தப் பகுதி விவசாயிகள் முதலமைச்சரிடம் மனுக் கொடுத்தார்கள். குத்தகையைக் குறைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் பெரிய மனது வைத்து குத்தகையாகக் கூட வேண்டாமென்று சொல்லி அந்த நிலத்தை அவர்களுக்கே பட்டா செய்துகொடுக்கும்படி உத்தரவிட்டு வந்தார்கள். அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கும் ஏற்பாடுகள் நடந்து வருகின்றன. அதிலே ஒரு சிக்கல் இருக்கிறது. “ஏற்கனவே ஒரு ஆளுக்கு புஞ்சை நிலமாக இருந்தால் 5 ஏக்கர் என்றும் நஞ்சை நிலமாக இருந்தால் 3 ஏக்கர் என்றும் சர்வே செய்து முடிவு செய்யப்பட்டிருந்தது. முதலமைச்சர் அவர்கள் வந்துவிட்டுப் போன பிறகு அது 3 ஏக்கர் 1½ ஏக்கர் என்ற அளவிலே குறைக்கப்பட்டிருக்கிறதே” என்று சொன்னார்கள். ஒவ்வொருவரும் அரசாங்க நிலத்தை 15 ஏக்கர் 20 ஏக்கர் என்று

1971 சூலை 7] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்க நிலத்திலே ஏழாண்டுக் காலம், பத்தாண்டுக் காலம் உழுதிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அபிவிருத்தியையும் பட்டா செய்து கொடுக்க முடியாது. அரசாங்க உத்தரவுப்படி நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு எப்படி பட்டா செய்து கொடுக்கப்படுகிறதோ, அதே அளவுக்குத் தான் பட்டா செய்து கொடுக்கப்படும். இதுவரை உழுது வந்தார்கள், பணம் செலவழித்திருக்கிறார்கள், கிணறுகளை தோண்டியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அவர்கள் இதுவரை அதிலிருந்து சம்பாதித்திருப்பது போதும் என்று கருதி அது மற்றவர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கப்படும். அவர்கள் ஏற்கனவே பணத்தைச் செலவழித்திருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக ஒருவருக்கே 20 ஏக்கர் பிரித்துக் கொடுப்பது என்று சொன்னால், மேட்டூர் பகுதிக்கு மட்டும் அவ்வாறு செய்வது என்று சொன்னால் அது நீதியாகாது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : அமைச்சர் கூறியிருப்பது வனவாசி, பக்கநாடு ஸ்பாரஸ்ட் ஏரியாவைப் பற்றியது. தண்டத் தீர்வைப் பற்றி நான் கூறியபோது அந்தப் பகுதியை நினைத்துக் கூறவில்லை, என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள நிலை பற்றித்தான் கூறினேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது கீழ் ஆயக்கட்டுக்குப் பாதகமாக இருப்பதால், தண்டத் தீர்வை போட்டிருப்பதாகக் கூறினார்கள். எந்த விதமான ஆயக்கட்டுக்கும் போகாமல் வீணாக ஒடையிலே போய் வீணாக சமுத்திரத்தில் போய்ச் சேருகிற தண்ணீரைப் பயன்படுத்தியவர்களுக்கும் தண்டத் தீர்வை விதித்திருக்கிறார்களே.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இதுபற்றி ஆராய போர்டு மெம்பரை அந்தந்த இடங்களுக்கு அனுப்ப அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. சிப்பேஜ் வாட்டரை, வேறு வழி இல்லாமல் வருகிற தண்ணீரை, நிலத்தின் மீது போய்த்தான் திரும் என்ற அளவுக்கு உள்ள இடங்களுக்கு தண்டத் தீர்வை விதிக்கப்பட்டிருப்பது பற்றி ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு சிஸ்டமாக தனித் தனியாக எடுத்து ஆராய வேண்டுமென்பதற்காக போர்டைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். விரைவில் இந்தக் காரியத்தை அவர்கள் முடித்துத் தருவார்கள்.

மேட்டூர் பகுதி தண்டத் தீர்வை அதே போன்றதுதான். சேலத்தில் நடப்பது போல்தான் மேட்டூரிலும் நடந்திருக்கிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இதிலே உறுதுணையாக எடுக்க வேண்டும். அப்படி நடக்கின்ற காரியத்தைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் போது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அதிகாரிகளுக்குக் குறுக்கே போய் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டாமென்று சொல்லக் கூடாது.

தண்டத் தீர்வை கடந்த நான்கு ஆண்டுக் காலமாக வசூலிக்கப் படாமல் இருந்ததை வசூலிக்க உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் நான்கு ஆண்டுகளுக்குச் சேர்த்துக் கொடுக்க சங்கடப்படுவார்கள் என்பதை அரசு உணர்ந்திருக்கிறது. “மொத்தமாகக் கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொன்னால் தவணை முறையில் கொடுப்பதாக

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1971 சூலை 7]

எழுதிக் கொடுக்கட்டும். அரசு பரிசீலித்து உத்தரவு போடத் தயாராக இருக்கிறது” என்று சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் என்னிடத்தில் வந்து சொன்னபோது சொன்னேன். போனவர்கள் இதுவரை திரும்பி வரவில்லை. அந்த இடங்களுக்குப் போடப்பட்ட தண்டத் தீர்வையை ஒருகாலும் ரத்து பண்ண முடியாது. அதைக் கட்டித்தான் தீரவேண்டும். வேறு வழி இல்லை. இதில் மறு பரிசீலனைக்கு இடம் இல்லை. அதுவும் காவிரியின் ஓரத்தில் தண்ணீர் எடுத்துப் பாய்ச்சுகிறவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது. அதேபோன்று தண்ணீர் எடுத்து விற்பவர்கள் மீதும் நடவடிக்கை எடுப்பது பரிசீலிக்கப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. வேழவேந்தன் அவர்கள் பேசும்போது பெல்ட் ஏரியாவில் பட்டா கொடுக்கப்படாது நிறுத்தப்பட்டிருப்பது பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. திடீர் திடீரென்று குடிசைகள் தோன்றுகின்றன. நேற்றையதினம் காமராஜர் நகர் என்று இருந்தது இன்று கருணாநிதி நகர் ஆகக் காட்சியளிக்கிறது. ஒருசிலர் கையடி வாயடி செய்து 40, 50 குடிசைகளைப் போட்டு பட்டா செய்து கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லி அரசாங்க அதிகாரிகளையும், அமைச்சர்களையும் முற்றுகையிட ஆரம்பிக்கிறார்கள். அதனால்தான் முதலமைச்சர் அவர்கள் இவற்றைப் பட்டா செய்து கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி புதிய புதிய குடிசைகள் தோன்றிக் கொண்டே போகுமானால், பின்னால் அரசாங்கத்தின் தேவைக்கு நிலத்தை விலை கொடுத்து வாங்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்ற காரணத்தினால்தான் முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த உத்தரவைப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் கோட்டாட்சித் தலைவராக வருவதைப் பற்றி ஆட்சேபணை தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் பின்னால் கலெக்டராக வருவதற்கு ரெவின்யூ டிவிஷனில் டிரெயினிங் வேண்டும். அவர்கள் தமிழர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளை அப்படி நினைத்துப் பார்க்க முடியாது. பரந்த பாரதத்தில் எங்கிருந்தாவது ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளை மத்திய அரசு போடும். வேறு வழி இல்லை. ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் தவறு செய்தால் புகார் எழுதி அனுப்பலாம். முதலமைச்சரவர்களை விசாரிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளலாம்.

திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் பேசும்போது அடிப்படைத் தீர்வையைப் பற்றிச் சொல்லும்போது “நஞ்சைக்கு ஐந்து ஏக்கருக்குத் தீர்வை இல்லை என்று சொல்லிவிட்டீர்கள், புஞ்சைக்கு எல்லா வற்றுக்கும் அடிப்படைத் தீர்வை இல்லையென்று சொன்னீர்கள்; புஞ்சைக்கு அடிப்படைத் தீர்வை என்று ஒன்று இருந்ததை ரத்து செய்தீர்கள்; நஞ்சைக்கு அடிப்படைத் தீர்வை என்று ஒன்று இல்லை. தண்ணீர்த் தீர்வை என்பதை எப்படியும் பிரித்து அடிப்படைத் தீர்வையை நிர்ணயிக்கப் போகிறீர்கள்” என்று கேட்டார்கள். அதற்கும் உத்தரவு அரசாங்கத்திலிருந்து தயாராகி அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். பக்கத்திலுள்ள புஞ்சைக்கு என்ன தீர்வை விதிக்கப்பட்டிருந்ததோ, அதை அடிப்படைத் தீர்வை

1971 சூலை 7] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

யாக நஞ்சைக்கு வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று திட்டமிடப் பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் வரி நஞ்சைக்கு நீக்கப்படும். சில சிஸ்டத்தின்மீது இருக்கும் நிலங்களில் சாத்தலூர், கிருஷ்ணகிரி போன்ற அணைப் பகுதிகளில் போடப்படும் வரிகள் தண்ணீர்த் தீர்வை அப்படியே இருக்கும். அங்கு ஏற்கனவே புஞ்சையாக இருந்த காலத்தில் என்ன தீர்வை இருந்ததோ, அந்தத் தீர்வையை மட்டும் அரசாங்கம் ஐந்து ஏக்கருக்கு ரத்து செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கன்சாலிடேஷன் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கன்சாலிடேஷன் பஞ்சாப் மாநிலத்தில்கூட சரிவர வரவில்லை. நிலத்தினைப் பிரிக்கக் கூடாது என்று உத்தரவு போட அதிகாரம் இருப்பதாகத் தெரிய வில்லை. அதற்கு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும். கன்சாலிடேஷன் தமிழகத்தைப் பொருத்தமட்டில் சரியாக வராது.

நிலத்தின் மீதுள்ள வரிகளை எல்லாம் பல வரிகளாகப் போடப் பட்டிருப்பதையெல்லாம் ஒரே வரியாக ஆக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவைகளைப் பற்றி ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்க வேண்டுமே தவிர, அவசரப்பட்டு முடிவு எடுத்துவிட முடியாது.

குத்தகைதாரர், நிலத்தைச் சாகுபடி செய்கின்றவர்கள் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் மாரிமுத்து அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இதுபற்றிய திட்டத்தை தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு மட்டுந்தான் அறிவித்திருக்கிறார்கள், தமிழ்நாடு முழுவதும் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். முதல் கட்டமாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் என்றுதான் முதலமைச்சர் அவர்களும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில்தான் பெரும்பகுதி இருக்கிறது. மற்ற மாவட்டங்களில் இருப்பது கொஞ்சந்தான். அப்படிக்குடியிருக்கின்றவர்களுடைய நிலத்தை சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து அரசாங்கம் ஒப்படை செய்து அதை குடியிருப்பவர்களிடமிருந்து 15 மாதத் தவணைகளில் வசூலிக்க வேண்டுமென்று சட்டம் போட்டிருக்கிறோம். சட்டம் இந்தச் சட்டமன்றத் தொடரிலேயே வந்து நிறைவேற்றப்பட இருக்கிறது என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதிலே விவசாயிகளுக்கு அதிக பாரம் இருக்காது. ஏற்கனவே ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். ஏற்கனவே நிலத்தில் குடியிருக்கின்றவர்களை அகற்றக்கூடாது என்ற முறையில் பாதுகாப்புச் சட்டம் போட்டிருக்கிறோம். அதன்மீது பாதுகாக்கப்பட்டவர்களுக்குப் புதிய சட்டத்தின்மீது அந்த நிலம் அவர்களுக்கே சொந்தமாக்கப்படும். அதற்கு முன்பு நிலச் சொந்தக் காரர்களுக்கு அரசாங்கம் பணத்தைக் கொடுத்து அந்த நிலத்தில் குடியிருப்பவர்களுக்கு நிலத்தைப் பட்டா செய்து கொடுத்துவிட்டு அவர்களிடமிருந்து அந்தத் தொகையை 15 தவணைகளில் வாங்க திட்டமிடப் பட்டிருக்கிறது என்பதை உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பாஸ் புக் பற்றி இங்கே பேசப்பட்டது. இதைப் பற்றி அரசு பரிசீலித்துக் கொண்டு இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு பாஸ்புக் கொடுப்பதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து கொண்டு இருக்கிறது.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1971 சூலை 7]

டைரக்டர் ஆப் செட்டில்மெண்ட் அது எப்படி அமைய வேண்டுமென்று ஒரு மாடல் தயாரித்து இருக்கிறார்கள். எல்லா விவசாயிகளுக்கும், நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் தாலுக்கா அலுவலகத்தின் மூலமாக கொடுக்கப்படும். இதை இனமாக கொடுக்க முடியாது. இதை புத்தக வடிவில் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குண்டான விலை எவ்வளவு குறைத்து வைக்க முடியுமோ, அவ்வளவு குறைத்து வைக்கப்படும். அதில் எல்லா விவரங்களும் அடங்கியிருக்கும். இன்னொருவருக்கு விற்குல் கூட, எப்படி காரை விற்குல் அதில் டிராபிக் ஆபீசில் பதிவு செய்து கொடுக்கிறார்களோ, அதைப்போல, இந்தப் பாஸ் புகையும் தாலுக்காபீசுக்கு எடுத்துச் சென்று பதிவு செய்து கொள்ளலாம்.

திரு. த. ந. அனந்தநாயகி : அந்த பாஸ் புக்கில் என்கம்பரன்ஸ் என்டர் செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. எது எது செய்யமுடியுமோ, அதைச் செய்ய முடியும்.

மாவட்ட ஆட்சி மன்றத் தலைவர்களுக்கு வேலை பளு அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத் தொடருக்கு வரவேண்டாம் என்று சொல்லிக் கொண்டார்கள். வேலை பளு அதிகமாக இல்லை. இருக்கிற வேலை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு போதுமானதாக இருக்கிறது.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத் தலைநகரை மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை. அப்படி ஒரு செயற் குறிப்பும் அரசிடம் இல்லை. எல்லாக் கட்சிகளும் ஒரு மனதாக ஏற்றுக் கொள்வதாக இருந்தால், தலைநகரை மாற்ற அரசாங்கம் யோசிக்கும், அதற்குத் தயாராக இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் ஒப்புக்கொள்வதாக இருந்தால், யாருக்கும் ஆட்சேபணை இல்லை. (குறுக்கீடு) அந்தத் தொகுதியில் இருக்கும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் அங்கே இருக்கும் மற்றத் தலைவர்களும் ஒப்புக்கொள்வார்களானால், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை எங்கே வேண்டுமானாலும் மாற்றுவதைப் பற்றி அரசு யோசிக்கும்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்போது ஒரு டெனன்சி ரிகார்டைப் பற்றி பத்திரிக்கையில் வந்து இருப்பதைப் பற்றி சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட அறிக்கையை தயாரிக்க யாரையும் அரசு சொல்லவில்லை. அரசின் ஆலோசனை இல்லாமல், அரசு ஆணை இல்லாமல், அரசைக் கேட்காமல் ஒரு அதிகாரி செய்து விட்ட வேலையாகும். அவர் வெளி நாட்டுக்கு போவதற்கு முன்பு பத்திரிக்கையில் அதைப்போட்டு விட்டுப் போய் விட்டார்கள். அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முதலமைச்சர் உத்தரவிட்டிருக்கிறார். அவர் அந்த அறிக்கையில் கூறி இருக்கும் கருத்துக்கள் எல்லாம் சொந்த அபிப்பிராயம் ஆகும். அரசின் கொள்கை யல்ல. அப்படிப்பட்ட அறிக்கையை அரசு பார்த்ததே தவிர, அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

1971 துலை 7] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

ரேஷன் கார்டுகள் விஷயத்தைப்பற்றி டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏழை எளிய மக்களுக்கு வழங்கும் ரேஷன் கார்டுகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ரேஷன் ஆபீசர்கள், ஸோனல் ரேஷன் ஆபீசர்கள் போகஸ் கார்டுகளைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கார்டுகள் விஷயத்தில் சென்னையில் இருக்கும், புதிய சென்சஸ் கணக்குப்படி, மக்கள் தொகை 23 லட்சம். நாம் வைத்து இருக்கும் ஒரு படி அரிசித் திட்டம், அதாவது ரூ. 300-க்கு கீழ் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு ரேஷன் வழங்கும் திட்டம், அதனால் பயனடையும் ஏழை மக்களின் எண்ணிக்கையைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட 23 லட்சம் வருகிறது. இந்த 23 லட்சம் மக்களுக்கும் படி அரிசித் திட்டத்தின் கீழ் அரிசி அளித்து வருகிறோம். அதேபோல் கோயம்புத்தூரிலும் உள்ள மக்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 3,10,000. ஆனால் இந்த படி அரிசித் திட்டத்தால் பயனடைபவர்கள் 3 லட்சம் பேர். இப்படி ஊரிலுள்ள எல்லோருமே இந்த ரூ. 300-க்குக்கீழ் சம்பளம் வாங்குபவர்கள்தானா? இதிலே போலிக்கார்டுகள் எத்தனை என்பதைக் கண்டுபிடிப்பதிலே அரசு கொஞ்சம் கடுமையாக நடந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. சமீபத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு போலிக் கார்டுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி கொடுப்பதில் அளவைக் குறைத்து இருப்பது அரசின் கவனத்தில் இருந்து வருகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இப்படி போலிக் கார்டுகள் கண்டுபிடிப்பதில் அரசு கொஞ்சம் கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏழைகளுக்கு என்று தரப்படும் அரிசியை யாரோ சில பேர் மத்தியில் வாங்கி ஏழைகளுக்கு விற்பனையாகக் கொண்டு இருப்பதை அரசாங்கம் கடுமையாகக் கண்காணித்து நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. சமீப காலத்தில் சென்னையில் அரசாங்கம் விறியோகிக்கும் அரிசியை கடைகளில் விற்பது இல்லை என்று எனக்கு கடிதம் வந்து கொண்டு இருக்கிறது. அரசாங்கம், சென்னையைப் பொறுத்தவரையில், நல்ல அரிசியாகக் கொடுத்து இருக்கிறது. சில இடங்களில் புழுத்த அரிசியாக இருக்கிறது. நாம் கொடுக்கிற அரிசியை வழியிலே விற்பது விட்டு வேறு அரிசியைக் கொண்டு வந்து கடைகளில் விற்பதுவிடுகிறார்கள். அவர்கள்தான் இப்படி அரசாங்கத்தின் மீது பழி சுமத்தி விடுகிறார்கள்.

சில அதிகாரிகளின் துணையோடு சில வியாபாரிகள் வெளி மாநிலத்திற்கும் லாரிகள் மூலம் அரிசியைக் கடத்திச் செல்கிறார்கள். ஒரு முறை லாரிச் சொந்தக்காரர்களைக் கூப்பிட்டு, லாரிகள் எந்த விதமாகப் போகிறது என்று கணக்குக் காட்டுங்கள் என்று கேட்ட போது, என்னிடத்தில் குறித்துக் கொண்டு காண்பித்தார்கள். எல்லா லாரிகளும் கோவை மாவட்டத்தை நோக்கிப் போவது போல், சிகப்பு நிறத்தால் கோடு போட்டு காண்பித்தார்கள். அப்படியானால் கோவையில் அரிசி ரூபாய்க்கு 3 படி அல்லவா விற்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டேன். அதேபோல், கோயம்புத்தூர், கன்னியாகுமரி,

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1971 சூலை 7]

மதுரை மாவட்டத்திலும், அரிசியை கள்ளக் கடத்தல் மூலம் கொண்டு செல்கிறார்கள். இதற்கு அதிகாரிகள் உடந்தையாக இருக்கிறார்கள். சில அதிகாரிகள் பிடிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். பிடிக்கப்படாமல் இருந்தால், கூடிய சீக்கிரம் பிடிக்கப்படுவார்கள். அதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

இப்படி கள்ளக்கடத்தல் செய்யும் லாரிகள் எங்கெங்கே தமிழ் நாட்டில் ஓடுகின்றன என்பதைத் தேடிக்கண்டுபிடித்து, சென்ற வாரத்தில் கோவை மாவட்டத்தில் 5 லாரி நிறைய அரிசி கடத்திச் செல்லப்பட்டதை விஜிலென்ஸ் இலாகா கண்டுபிடித்து இருக்கிறது. அது போதாது.

தமிழ்நாட்டிலிருந்து தலை மூட்டை வழியாக அரிசியைக் கடத்துகிறார்கள். அங்கே இருக்கும் உழவர்களைப் பயன்படுத்தி, வேலையில்லாத கிராமத்து மக்களைப் பயன்படுத்தி, கெட்ட வழிகளில் மூட்டைகளைத் தூக்கிக்கொண்டு போடுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள்.

அதோடு, கழுதைகள் மூலமாகவும் மூட்டைகளை கடத்தல் செய்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 200-300 கழுதைகளை இதற்காகப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கழுதை மீதும் ஒரு மூட்டையை ஏற்றி அனுப்புகிறார்கள். அந்தக் கழுதைகள் எங்கே போகிறது என்று பார்த்தால் கேரள மாநிலத்திற்குச் செல்கின்றன. ஆட்கள் யாரும் உடன் வருவதில்லை. கழுதைகளை கைது செய்து மூட்டைகளை பறிமுதல் செய்து இருக்கிறோம். ஆட்கள் யாரும் கழுதையை மீட்க வராத காரணத்தால் ஏலம் போடும் நிலை வருகிறது.

தமிழக மக்களை இந்த மன்றத்தின் மூலம் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கெங்கே அரிசி கள்ளக்கடத்தல் செய்யப்படுகிறதோ அதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வாருங்கள். தமிழ் நாட்டை பட்டினி போட்டு விட்டு வெளி மாநிலத்திற்கு அரிசியை அனுப்பி விட்டு, தன்னுடைய இரும்புப் பெட்டி நிரம்பினால் போதும் என்று இரும்பு மனம் கொண்டவர்களை அரசு கண்டுபிடித்துத் தண்டிக்க உதவி செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழ் மக்களைப் பட்டினி போட்டு விட்டு தாங்கள் மட்டும் வாழலாம் என்ற மனம் கொண்டவர்களைத் தண்டிக்க அரசு தயங்காது. ஆகவே, அவர்கள் யார் என்று அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வாருங்கள். வெளி மாநிலத்திற்கு அரிசியை லாரிகளில் எடுத்துச் செல்ல உதவுவது ஏழைத் தொழிலாளிகள்தான். வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காக இப்படி நீங்கள் செய்தாலும், மூட்டைகளை தூக்கிப் போட்டவுடனே அரசாங்கத்திற்கு தகவல் கொடுங்கள். அப்படி நீங்கள் தகவல் கொடுக்கத் தவறிவிட்டால் தாறுமாறாக விலைகள் ஏறும். ஏழைகள் இதற்கு உடந்தையாக இருக்க வேண்டாம் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் கோவில் களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களில் உழவர்கள் உழுகிறார்கள், அவர்களுக்கு அந்த நிலத்தை சொந்தமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். எது எதற்கு விதிவிலக்கு அளிக்கலாம் என்று

1971 சூலை 7] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

பரிசீலிக்க சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அடங்கிய குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்தக் குழு இவற்றை ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்கும்.

பென்ஷன் ஸ்கீமைப் பற்றி மதிப்பிற்குரிய ஹாண்டே அவர்கள் வலியுறுத்திப் பேசினார்கள். அது பலமுறை அரசாங்கத்தாலே பரிசீலிக்கப்பட்டு, நிராகரிக்கப்பட்டுள்ள ஒன்றாகும். இருந்தாலும் கூட இந்த அரசாங்கம் பொதுவாக அமைத்த பே-கமிஷன் மூலம் ஏற்பட்டு இருக்கும் அனாமலியை விசாரிக்கச் சொல்லியிருக்கிறோம். கல்வித் துறை இலாகாவும் கவனித்துக் கொண்டு இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

குத்தகை பதிவேடுகள் சரிவர இருக்க வேண்டும், தமிழ் நாட்டு விவசாயிகள் படிக்காதவர்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். சரிவர இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். திருத்தி அமைத்து, அப்பீல் உரிமையும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கும் மேல் டிரிப்யூனலுக்கும் போகலாம். அப்பீல்கள் முடிந்த பிறகு பட்டா வழங்கப்படுகிறது. அதில் ஒன்றும் தவறு ஏற்படாது என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன்.

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேகம்போது, விளம்பரத்திற்காக அரசாங்கம் ஏராளமாகத் தொகைகளைச் செலவழிக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இருக்கும் சுவரொட்டிகளையெல்லாம் பார்த்து விட்டு, இவையெல்லாம் அரசாங்கம் ஒட்டுகிறது என்று நினைக்க வேண்டாம். தனித் தனியாக அவரவர்கள் கூட்டம், விழா இவைகளை நடத்துகிறவர்கள் போடுகிறார்கள், ஒட்டுகிறார்கள். அதற்கும் அரசாங்கத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. இதனால் அரசாங்கத்திற்குச் செலவு என்று மயங்கி விடக்கூடாது. இப்படி விளம்பரம் செய்து, சுவரொட்டிகளைப் போட்டு, தலைவரை வளர்த்துவிடவும் முடியாது. அப்படி நினைப்பது தப்பான எண்ணம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஸ்லம் க்ளியரன்ஸ் போர்டிலிருந்து வெளியிடுகிறார்கள். பத்திரிகைகளிலும், சுவரொட்டிகளாகவும் வந்ததை நாம் பார்த்தோம். அது அரசாங்கத்தின் செலவு என்று நினைத்துச் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஸ்லம் க்ளியரன்ஸ் போர்டு செய்வது சரிதான். குடிசை மாற்று வாரியத்தின் சார்பில் செய்வதால் அதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. அப்படிப்பட்ட விளம்பரச் செலவைக் குறைத்து, மிச்சப்படுத்தி, வேறு காரியத்திற்கு உபயோகிக்கலாம் என்பது யானைப் பசிக்கு சோளப் பொரி போலத்தான் இருக்கும்.

தாலுக்காக்களிலும், யூனியன்களிலும் செய்வது ரூப்ளிகேஷன் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதில் ரூப்ளிகேஷன் இல்லை. யூனியன் வேலை தனி, தாலுகா வேலை தனி, ஒன்று வளர்ச்சித் திட்டம், மற்றது வேறு திட்டம். ஆகவே, அவ்விரண்டையும் ஒன்றாகப் பிணைக்க வேண்டாம்.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1971 சூலை 7]

விளக்கங்கள் தந்துள்ளேன். உறுப்பினர்களுடைய சந்தேகங்களுக்கு விளக்கங்கள் கூடியவரையில் கொடுத்திருக்கிறேன். வருவாய்த் துறை, மற்ற மானியங்கள் மீது கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகளைக் கொடுத்திருக்கும் அத்தனை அங்கத்தினர்களும், தங்கள் வெட்டுப் பிரேரணைகளை வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டு, மானியக் கோரிக்கைகளை ஏகமனதாக நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : சார், பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன். தலைவர் அவர்களே, நான் கூறும்போது, பட்டா சம்பந்தமாகச் சொன்னேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் ஏழை எளிய விவசாய மக்கள் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான நிலங்களை பல்லாண்டுக் காலமாக, “அன்-அப்ஜக்ஷனபிள் எங்க்ரோச்மென்ட்” என்ற அளவில் பயிரிட்டுக் கைவசம் வைத்திருக்கிறார்கள். அவைகளை அவர்களுக்கே பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பது ஒன்று.

மற்றொன்று, இந்த மனுநீதித் திட்டம் பற்றிச் சொன்னது நான் மிகைப்படுத்திச் சொன்னதாக அமைச்சர் கூறினார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், எத்தனை மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன? எத்தனை மனுக்களுக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது? அந்தக் கணக்கை அமைச்சர் கலெக்டரிடமிருந்து வரவழைத்துப் பார்த்தால் நன்றாக இருக்கும் என்றுதான் குறிப்பிட்டேன். “கண்ணின் கோளாறு” என்று சொன்னார்கள். அது தரமுள்ள வார்த்தையா என்பது தெரியவில்லை. இப்படியே நாம் மாறி, மாறிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால், சட்டமன்றத்தில் நம் தரந்தான் குறையும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, மனு நீதித் திட்டம் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலபேர் பேசியதாகவும், நாடகமாக இருக்கிறது என்று சந்தேகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னதாகவும் அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் இப்பொழுது பேசும்போதும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள விவரம் உங்களிடம் இருக்கிறதா என்றார்கள்.

மனு நீதித் திட்டம் என்பது 1969-ம் ஆண்டு, செப்டம்பர், 15-ம் தேதியன்று தொடங்கப் பெற்றது. மனுக்களைப் பெற்று, உடனடியாக நீதி அங்கேயே வழங்குவது என்ற அடிப்படையில், மக்கள் தங்களுடைய முறையீடுகளைத் தந்ததும் கூடுமானவரையில் மனுக்களைப் பார்த்து பரிகாரம் காணவேண்டும் என்பதற்காக உருவாக்கப்பட்ட திட்டம். இந்தத் திட்டத்தின்படி, மக்கள் அதிகாரிகளைத் தேடி, சிறு சிறு காரியங்களுக்கெல்லாம் செல்ல வேண்டிய அவசியத்தைத் தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையில் இருந்தவர்களை, அதிகாரிகளே மக்களை நாடிச் சென்று, அவர்களுடைய குறைபாடுகளைக் கேட்டு, சொல்லப்பட்ட குறைகளைக் களைய முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இந்தத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டது.

அதன்படி, ஒவ்வொரு மாதமும் தமிழ் நாட்டில் 1,500 கிராமங்களில், மாதத்தின் 5-ம் தேதியன்று நம்முடைய மாவட்டத்திலே உள்ள அதிகாரிகள் கிராம மக்களைச் சந்தித்து, அவர்களுடைய முறையீடு

1971 சூலை 7] [திரு. மு. கருணாநிதி]

களைப் பெறுகிறார்கள். அப்படிப் பெறுகிற நேரத்தில், அதிலே மிக முக்கியமாக இடம் பெறக்கூடிய விஷயங்களை—விவசாய நிலங்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுத்தல், வீட்டு மனைகளுக்கு பட்டா செய்து கொடுத்தல் போன்றவை இதில் அடங்கும்—உடனடியாகக் கவனிக்கிறார்கள்.

இப்பொழுது இதுவரையில், மனு நீதித் திட்டம் நல்ல முறையில் செயல்பட்டதன் காரணமாக, 1970-71 மார்ச் வரையில், 4,04,072 ஏழை எளியவர்களுக்கு, நிலமற்றவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1969-70 மார்ச்வரை வீட்டு அடைமானம் செய்யப்பட்டுள்ளதன் எண்ணிக்கை 2,32,131 ஆகும். நத்தம் புறம் போக்கிலும், மற்ற புறம்போக்கிலும் அடைமானம் செய்ய வேண்டிய வீட்டு மனைகளின் விவரம்: நத்தம் புறம்போக்கு 1,64,078; மற்ற புறம்போக்கில் 1,40,040. ஆக மொத்தம் 3,04,118 அடைமானம் செய்யப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இவைகளை யெல்லாம் மனு நீதித் திட்டத்தின் கீழ் விரைவாக அடைமானம் செய்ய முயற்சிகளை எடுத்திருக்கிறோம்.

குறிப்பாக இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் என்னென்ன காரியங்கள் கவனிக்கப்படுகின்றன என்றால், நில அடைமானம், மனை அடைமானம், பட்டா மாற்றம், பட்டா நகல் கேட்டல், சர்வே எண் கேட்டு மது, சப்-டிவிஷன் செய்தல், நிலத்தை அளந்து அத்து காட்டுதல், ஆக்கிரமிப்புக்களை காலி செய்தல், 2-சி பட்டாவை நீக்கக் கோருதல், மரப் பட்டா செய்தல், நிலமாற்ற மற்றும் ஆர்ஜிதம் செய்தல், தண்டத் தீர்வை தள்ளுபடி, கடன் தொகை செலுத்தக் கெடு, நீர்ப்பாசன வசதி செய்தல், கால்நடைக்கு பவுண்டு கட்டுதல், முதியோர் உதவித் தொகை, சாதிச்சான்று வழங்குதல், வேலை வாய்ப்பு, ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்ட நிலத்திற்கு நஷ்ட ஈடு, வரிவஜா, கிராம அதிகாரிகள், தீவிபத்து நிவாரணம், பூதானம், செட்டில்மெண்ட், சாவடிகள் சம்பந்தமாக, தியாகிகள் மானியக் கோரிக்கை, இப்படிப்பட்ட விஷயங்களெல்லாம் மனு நீதித் திட்டத்தில் வருகின்றன. அதிகாரிகளிடம் சிறு சிறு விஷயங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. அவற்றை அவ்வப்பொழுது அவர்கள் கவனிக்கிறார்கள்.

திருச்சி மாவட்டத்தில் மாத்திரமின்றி, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், தாங்கள் செய்திருக்கும் காரியங்களை புத்தகமாகப் போட்டு, பொது மக்களுக்கும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், மேலவை உறுப்பினர்கள், இன்னும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் போன்றவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட புத்தகங்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

திருச்சியில், பட்டா நகல் கேட்டவர்கள் 431 பேர்கள்; 431 மனுக்கள் வந்தன. அவற்றில் முடிவு செய்யப்பட்டவை 387. இன்னும் நிலுவையில் உள்ளவை 44. அதேபோலத்தான் ஒவ்வொரு ஐட்டத்திலும் எண்ணிக்கைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திருச்சி மாவட்டத்தில் 1970-ம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட புத்தகங்கள் கணக்கு இது.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூலை 7]

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப்பற்றிக் கேட்டார்கள். அங்கே பெறப்பட்ட மொத்த மனுக்கள் 6,082; அவற்றிலே முடிவு செய்யப் பட்டவை 5,513, நிலுவையில் இருக்கிறவை 569. இது 1970-ம் ஆண்டுக் கணக்கு. அதிலே பட்டா நகல் கேட்டுள்ளவை 15, முடிவு செய்யப்பட்டவை 11; நான்கு இன்னும் முடிவு செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. அதேபோல் உட்பிரிவு உள்ள பட்டா மாற்றம் கேட்டவர்கள் இரண்டு மனுக்கள், முடிவு செய்யப்பட்டவை இரண்டு. அதேபோலத்தான் நீர்ப்பாசன சிறு திட்டங்கள், முதியோர் உதவித் தொகை, குத்தகைப்பாட்டம் இவைகளெல்லாம் கவனிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மொத்தத்தில், மனுக்கள் ஆங்காங்கே நல்ல வகையில் முடிவு காணப்படுகின்றன. நிதி நிலையைப் பொறுத்த பல காரியங்களை ஒத்திப்போடுகிறார்கள். இல்லாவிட்டால், அந்த இடத்திலேயே பட்டா வழங்குவது போன்றவைகள், இன்னும் சில்லரைக் காரியங்கள் தீர்க்கப்படுகின்றன.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்து அவர்கள் வெளியிட்டிருக்கும், “மக்கள் குறை தீர மனு நீதித் திட்டம்” என்ற புத்தகத்தில், பல கிராமங்களில் செய்த வேலைகள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அதில் 5, 6 படிக்க விரும்புகிறேன். மனுதார்பெயர், அப்துல் ஹையூப், மனு விவரம் பட்டா மாறுதல். எடுக்கப் பட்ட நடவடிக்கை, பட்டா வழங்கப்பட்டது. பஞ்சாயத்துத் தலைவர், சிட்டாகோட்டை, கேட்டது தெருவிளக்கு பல்பு; அது அங்கீகரிக்கப்பட்டது. சைபுதின் என்பவர் கேட்டது பட்டா மாறுதல், அது வழங்கப்பட்டது. மரியந்தாஹா என்பவர் கோரியது பட்டா மாறுதல், அது வழங்கப் பட்டது. இன்னும் சிலவை தாசில்தார் நடவடிக்கையில் உள்ளது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி மாவட்டந்தோறும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறார்கள்.

ஆகவே, இந்த மனு நீதித் திட்டம், கிராம மக்களை சர்க்கார் அதிகாரிகள் நேரிலே சந்தித்து குறைகளை அறிவதற்கு ஏற்ற வகையில், நல்ல எண்ணத்துடன் செய்யப்பட்ட ஒரு திட்டமாகும். ஏதோ சில மாவட்டங்களில் சில கிராமங்களில் இந்தக் குறைபாடுகள் இருந்தால், அதைக் கண்காணிப்பதற்காகத்தான் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். எங்கேயாவது அப்படித் தவறு நடந்திருந்து உறுப்பினர்கள் அதை உடனடியாக இந்த அரசின் கவனத்திற்கு எழுதி அனுப்பப்படுகின்ற நேரத்தில், அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் நிச்சயமாக நடவடிக்கைக்கு உள்ளாவார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மக்களின் நன்மைக்காக இருக்கும் இந்தத் திட்டத்திலே குறைபாடுகள் இல்லாமல் நடக்க வேண்டிய அவசியத்தை நாங்கள் உணர்ந்திருக்கிறோம். அதற்கு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ஒத்துழைப்பு தரவேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்திலே கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எனவே, “மனு நீதித் திட்டம்” ஒரு நாடகம் என்று கூறிவிடுவதால், இதுசம்பந்தமான புள்ளிவிவரங்கள் பொய்த்துவிடாது. அங்கங்கே இருக்கும் கிராம மக்களைச் சந்தித்து,

1971 சூலை 7] [திரு. மு. கருணாநிதி]

எந்தெந்த கிராமங்களிலே மனு நீதித் திட்டம் அமுல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் விவசாய மக்களுக்கும், பொது மக்களுக்கும் நல்ல காரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பது தெரியும்.

நாங்கள் இதுவிஷயமாக புள்ளிவிவரங்களைக் கேட்கும்பொழுது, ஒவ்வொரு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் அந்தக் கணக்குகளை தந்து கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். நாங்களும் அப்படிக் கொடுக்கும்படி அடிக்கடி வலியுறுத்திக் கொண்டு, அந்தத் திட்டம் செம்மையாக நடைபெற ஆவன செய்து வருகிறோம். எனவே, இந்தத் திட்டத்தை ஒரு “நாடகம்” என்று கூறிவிட்டால் மாத்திரம் போதாது. எங்கேயாவது குறைபாடு இருந்து, அதை எடுத்துத் தெரிவித்தால் அதை நீக்க ஆவன செய்வோம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்பொழுது வாக்கெடுப்பு நடக்கும்.

The cut motions of Thiru R. Ponnappa Nadar, Thiru A. K. Subbiah, Dr. H. V. Hande and Thiru M. Surendran to Demand No. 9 were, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

“That Government be granted a sum not exceeding Rs. 18,37,72,200 under Demand No. 9—District Administration and Miscellaneous.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

The cut motion of Thiru N. Marudhachalam to Demand No. 31 was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

“That Government be granted a sum not exceeding Rs. 16,48,460 under Demand No. 31—Famine Relief.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

The cut motions of Thiru R. Ponnappa Nadar, Thiru S. Alagar-swamy, Dr. H. V. Hande and Thiru M. Surendran to Demand No. 32 were, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

“That Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,78,73,300 under Demand No. 32—Pensions.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

The cut motion of Dr. H. V. Hande to Demand No. 36 was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

“That Government be granted a sum not exceeding Rs. 7,76,26,500 under Demand No. 36—Other Miscellaneous Compensations and Assignments.”

[1971 சூலை 7]

The Demand was put and carried and the Grant was made.

The cut motion of Dr. H. V. Hande to Demand No. 37 was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That Government be granted a sum not exceeding Rs. 77,15,000 under Demand No. 37—Compensation to Zamindars.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

The cut motion of Dr. H. V. Hande to Demand No. 45 was, by leave withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That Government be granted a sum not exceeding Rs. 9,05,000 under Demand No. 45—Computed value of Pensions.”

The Demand was put and carried and the Grant was made

Thiru S. Alagarwamy rose.

MR. SPEAKER : The hon. Member could only say whether he is pressing his cut motion or not. He cannot make any other speech. Are you pressing or not pressing ?

THIRU S. ALAGARSWAMY : Not pressing, Sir.

The cut motion of Thiru Alagarwamy to Demand No. 47 was, by leave, withdrawn.

The cut motions of Dr. H. V. Hande and Thiru K. M. Subramaniam to Demand No. 47 were, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That Government be granted a sum not exceeding Rs. 43,10,01,500 under Demand No. 47—Loans and Advances by the State Government ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

The cut motions of Thiru R. Ponnappa Nadar, Thiru A. K. Subbiah, Dr. H. V. Hande and Thiru M. Surendran to Demand No. 1 were, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,79,37,700 under Demand No. 1—Land Revenue Department.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

The cut motions of Thiru R. Ponnappa Nadar, Thiru S. Alagarwamy and Dr. H. V. Hande to Demand No. 4 were, by leave, withdrawn.

1971 ஜூலை 7]

MR. SPEAKER : The question is—

“That Government be granted a sum not exceeding Rs. 31,86,900 under Demand No. 4—Stamps Administration.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்று நாளைக் காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

6. பேரவையின் முன்வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

@ 142. Notification issued with G.O. Ms. No. 770, Rural Development and Local Administration, dated the 2nd May 1970 in regard to dissolution of the Sithayankottai Town Panchayat with effect on and from the 5th May 1970 and reconstitution of the panchayat with effect on and from 3rd August, 1970. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

@ 143. Tamil Nadu Government's Review and the Third Annual Report and Statement of Accounts of the Tamil Nadu Agro Industries Corporation Limited for the year ended 31st March 1969. [Laid on the Table of the House under section 619 (A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

@ 144. Tamil Nadu Government's Review and the Fourth Annual Report and Statement of Accounts of the Tamil Nadu Agro Industries Corporation Limited for the year ended 31st March 1970. [Laid on the Table of the House under section 619(A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956)].

B. Reports, Notifications and Other Papers.

£ 103. The Policy note on Demand No. 1. Land Revenue and Other allied demands (English and Tamil).

& 104. Brochure on the Cauvery River Waters Dispute with Mysore (English).

@ Laid on the Table of the House on 6th July 1971.

£ Despatched to Members on 5th July 1971.

& Despatched to Members on 6th July 1971.